

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

- * Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 2818/98, annettu 1 päivänä joulukuuta 1998, vähimmäisvarantojen soveltamisesta (EKP/1998/15) 1
 - * Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 2819/98, annettu 1 päivänä joulukuuta 1998, rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta (EKP/1998/16)..... 7
-

Hakemiston käyttäjälle (katso sivu 3)

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 2818/98,****annettu 1 päivänä joulukuuta 1998,
vähimmäisvarantojen soveltamisesta***(EKP/1998/15)*

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä ”perussääntö”) ja erityisesti sen 19.1 artiklan,

Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽²⁾,

sekä katsoo, että

perussäännön 19.1 artiklassa määrätään, että jos Euroopan keskuspankki (EKP) päättää edellyttää talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen (jäljempänä ”rahaliitto”) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta vähimmäisvarantojen pitämistä, nämä varannot on pidettävä EKP:ssä ja rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa (rahaliittoon osallistuvat KKP:t) olevilla tileillä; varantojen pitäminen rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi,

on täsmennettävä sääntöjä, jotka koskevat varantovelvoitteiden laskentaa ja ylläpitoa sekä tietojen antamista ja tarkistamista, jotta vähimmäisvarantojärjestelmä olisi tehokas,

maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereiden ja rahamarkkinapapereiden luokkaan kuuluviin velkoihin sovellettavien vakiovähennysten tulee perustua luottolaitosten liikkeeseen laskemien ja muiden luottolaitosten, EKP:n sekä rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien hallussa olevien instrumenttien määrään suhteessa näiden liikkeeseen laskettujen instrumenttien avoinna olevaan kantaan euroalueen laajuisesti laskettuna, jotta pankkienväliset velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- ”rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla” EU:n jäsenvaltiota, joka on ottanut yhteisen rahan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti,
- ”rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla” (rahaliittoon osallistuvalla KKP:lla) rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallista keskuspankkia,
- ”laitoksella” rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteisöä, jolta EKP voi perussääntönsä 19.1 artiklan nojalla vaatia vähimmäisvarannon pitämistä,
- ”varantotilillä” laitoksen tiliä rahaliittoon osallistuvassa kansallisessa keskuspankissa; tilin saldo päivän päättyessä otetaan huomioon laitoksen varantovelvoitteen täyttymistä laskettaessa,
- ”varantovelvoitteella” laitosten velvollisuutta pitää vähimmäisvarantoja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien varantotileillä,
- ”velvoiteprosentilla” jollekin tietylle varantopohjan erälle 4 artiklassa täsmennettyä prosenttiosuutta,
- ”pitoajanjaksolla” ajanjaksoa, jolta varantovelvoitteiden noudattaminen lasketaan ja jolloin vähimmäisvarantoja on pidettävä varantotileillä,
- ”päivän päättyessä lasketulla saldolla” saldoa sinä ajan-kohtana, jona Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) maksuvalmiusjärjestelmän mahdolliseen käyttöön liittyvät maksut ja kirjaukset on saatu päätökseen,
- ”KKP pankkipäivällä” mitä tahansa päivää, jona tietty rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki on avoinna EKPJ:n rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten,

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4

- ”jossakin maassa olevalla” luonnollista tai juridista henkilöä, joka on sijoittautunut mihin tahansa rahoiliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 (1) 23. marraskuuta 1998 1 artiklan 4 kohdassa,
- ”tervehdyttämismenettelyllä” toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa jonkin laitoksen rahoitusasema ja jotka saattavat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin; mukaan luetaan toimenpiteet, joihin liittyy maksujen lykkäämismahdollisuus, voimaansaattamisten keskeyttäminen tai vaateiden vähentäminen,
- ”selvitystilamenettelyllä” laitosta koskevaa kollektiivista menettelyä, joka välttämättä edellyttää rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeudellisten viranomaisten tai muun toimivaltaisen viranomaisen puuttumista asiaan varojen realisoinniseksi näiden viranomaisten valvonnassa, mukaan lukien oikeusasteet, joissa oikeudenkäynti päätetään akordilla tai muulla vastaavalla toimenpiteellä.

2 artikla

Varantovelvoitteen alaiset laitokset

1. Varantovelvoitteita sovelletaan seuraaviin laitossryhmiin:
 - a) neuvoston direktiivin 77/780/ETY (2) 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti määritellyt muut luottolaitokset kuin rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit,
 - b) neuvoston direktiivin 77/780/ETY 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti määriteltyjen muiden luottolaitosten kuin rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien sivukonttorit; näihin kuuluvat luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka ei ole rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa.

Varantovelvoitteet eivät koske sellaisten rahaliittoon osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttoreita, jotka sijaitsevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella.

2. EKP voi syrjintää harjoittamatta vapauttaa seuraavat laitokset varantovelvoitteista:
 - a) laitokset, jotka ovat selvitystila- tai tervehdyttämismenettelyn kohteena;
 - b) laitokset, joiden tapauksessa EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoitus ei toteutuisi varantovelvoitteiden asettamisella; vapauttamispäätöksiä tehdessään EKP ottaa huomioon ainakin yhden seuraavista kriteereistä:

- i) laitoksen toiminnoilla on jokin erityistarkoitus;
- ii) laitos ei harjoita aktiivista pankkitoimintaa kilpailien muiden luottolaitosten kanssa;
- iii) kaikki luottolaitoksen talletukset on osoitettu alueellista ja/tai kansainvälistä kehitysapua palvelemaan tarkoituksiin.

3. EKP julkaisee listan varantovelvoitteen alaisista laitoksista. Samoin se julkaisee listan myös niistä laitoksista, jotka on vapautettu varantovelvoitteesta muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn vuoksi. Laitokset voivat käyttää näitä listoja todetakseen, onko niillä velkoja toiselle varantovelvoitteen alaiselle laitokselle. Näiden listojen perusteella ei kuitenkaan voida todeta, ovatko laitokset varantovelvoitteen alaisia tämän 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. Laitoksen varantopohjaan kuuluvat seuraavat velat (Euroopan keskuspankin raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta 1. joulukuuta 1998 annetussa EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98, (EKP/1998/16) (3), jotka johtuvat varainhankinnasta:
 - a) talletukset;
 - b) liikkeeseen lasketut velkapaperit;
 - c) rahamarkkinapaperit.
2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä varantopohjaan:

Velat muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten listaan 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja velat EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansalliselle keskuspankille. Tämän säännöksen soveltamiseksi laitoksen tulee voida näyttää toteen asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansalliselle keskuspankille niiden velkojen todellinen määrä, jotka sillä on muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten listaan, ja EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansalliselle keskuspankille, jotta nämä velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle. Ellei tällaista näyttöä pystytä esittämään maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereista, laitos voi tehdä maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereidensa avoinna olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. Ellei rahamarkkinapapereista pystytä esittämään vastaavaa näyttöä, laitos voi tehdä rahamarkkinapapereidensa avoinna olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. EKP julkaisee vakiovähennyksen määrän samalla tavoin kuin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun listan.

(1) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8

(2) EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30

(3) Ks. tämän virallisen lehden sivu 7

3. Laitoksen tulee laskea tietyn pitoajanjakson varantopohja niiden viimeisten tietojen perusteella, jotka sen on ilmoitettava asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla ennen pitoajanjakson alkua EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

4 artikla

Velvoiteprosentit

1. Seuraaviin velkaeriin sovelletaan velvoiteprosenttia 0 (EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98):

- yli 2 vuoden määräaikaistalletukset;
- talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta;
- repomyynnit;
- yli 2 vuoden velkapaperit.

2. Kaikkiin muihin varantopohjaan sisältyviin velkoihin sovelletaan 2,0 prosentin velvoitetta.

5 artikla

Varantovelvoitteen laskeminen

1. Kunkin laitoksen vähimmäisvarantovelvoitteen määrä tietynä pitoajanjaksona lasketaan soveltamalla varantopohjan kuhunkin erään tälle ajanjaksolle määritellyjä velvoiteprosentteja, kuten 4 artiklassa on esitetty.

2. Kullekin laitokselle myönnetään 100 000 euron suuruinen vähennys varantovelvoitteen määrästä, jollei 11 artiklasta muuta johdu.

6 artikla

Varantotalletukset

1. Laitoksen tulee pitää vähimmäisvarantojaan yhdellä tai useammalla varantotilillä kunkin sellaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa keskuspankissa, jossa laitoksella on toimipaikka. Varannon määrä lasketaan sen varantopohjan mukaan, joka laitoksella kussakin jäsenvaltiossa on. Varantotilit ovat euromääräisiä. Laitosten selvitystilejä rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa voidaan käyttää varantotileinä.

2. Laitos on täyttänyt varantovelvoitteensa, jos sen varantotilien pitoajanjakson kattava keskimääräinen saldo päivän päättyessä on vähintään yhtä suuri kuin kyseiselle pitoajanjaksolle 5 artiklan mukaisesti määriteltä määrä.

3. Jos laitoksella on jäsenvaltiossa useampi kuin yksi toimipaikka, laitoksen kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka — mikäli se sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa — vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Jollei laitoksella ole kotipaikkaa eikä hallinnollista päätoimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, sen tulee nimetä tässä jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori, joka vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Kaikki näiden toimipaikkojen varantotalletukset lasketaan yhteen laitoksen tässä jäsenvaltiossa olevan kokonaisvarantovelvoitteen täyttämiseksi.

7 artikla

Pitoajanjakso

Pitoajanjakso on yksi kuukausi. Se alkaa kunkin kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä kalenteripäivänä ja päättyy seuraavan kuukauden kahdentenäkymmenentenäkolmantena kalenteripäivänä.

8 artikla

Varantotalletusten korollisuus

1. Vähimmäisvarantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on EKPJ:n perusrahoitusoperaatioiden (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^n \frac{MR_i}{n_t \cdot 100}}{360}$$

Tässä

- R_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t
- H_t = pitoajanjakson t vähimmäisvarantotalletuksen määrä
- n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana
- i = pitoajanjakson t i :s kalenteripäivä
- MR_i = tuoreimman sellaisen perusrahoitusoperaation marginaalikorko, joka kattaa kalenteripäivän i .

2. Korko maksetaan toisena KKP-pankkipäivänä sen pitoajanjakson päättymisestä, jonka aikana korko kertyi.

*9 artikla***Tarkistusvelvollisuus**

Rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla on oikeus tarkistaa niiden tietojen paikkansapitävyys ja laatu, jotka laitokset toimittavat osoittaakseen varantovelvoitteen täyttämisen Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista annetun asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan mukaisesti; tämä ei voi kuitenkaan rajoittaa EKP:n oikeutta käyttää itse tätä oikeutta.

*10 artikla***Vähimmäisvarantojen pitäminen välillisesti välittäjän kautta**

1. Laitos voi anoa lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti samassa jäsenvaltiossa olevan välittäjän kautta. Välittäjä on varantovelvoitteen alainen laitos, joka normaalistikin hoitaa vähimmäisvarantojen pidon lisäksi osan sen laitoksen hallinnosta (esim. treasury-toiminto), jonka välittäjänä se toimii.

2. Lupahakemus osoitetaan sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, johon hakemuksen esittäjä on sijoittautunut. Hakemukseen tulee liittää jäljennös välittäjän ja hakijan välisestä sopimuksesta, jossa kumpikin osapuoli antaa järjestelyä koskevan suostumuksensa. Sopimuksessa on myös täsmennettävä, haluaako hakemuksen esittävä laitos käyttää EKPJ:n maksuvalmiusjärjestelmää ja osallistua sen avomarkkinaoperaatioihin. Sopimuksen irtisanomisajan tulee olla vähintään 12 kuukautta. Jos nämä ehdot täyttyvät rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit voivat myöntää luvan siksi ajaksi, jona tämä osapuolten välinen sopimus on voimassa, jollei tämän artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu. Lupa tulee voimaan luvan myöntämistä seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta lukien.

3. Välittäjän tulee pitää näitä vähimmäisvarantoja EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän yleisten ehtojen mukaisesti. Varantovelvoitteiden noudattamisesta ovat vastuussa sekä välittäjä että laitokset, joiden puolesta välittäjä toimii. Jollei varantovelvoitteita noudateta, EKP voi määrätä käytettävissä olevia seuraamuksia välittäjälle ja laitokselle, jonka puolesta se toimii välittäjänä, tai kummallekin laiminlyönnin syistä riippuen.

4. EKP tai asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi milloin tahansa peruuttaa luvan pitää vähimmäisvarantoja välillisesti seuraavista syistä: jos itse välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välillisesti

välittäjän kautta, ei täytä EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisia velvoitteitaan, jos tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennetyt varantojen välillistä hallussapitoa koskevat ehdot eivät enää täyty, tai välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä. Jos lupa peruutetaan välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä, peruutus voi tulla voimaan välittömästi. Jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu, luvan peruuttaminen muista syistä tulee voimaan meneillään olevan pitoajanjakson päättyessä. Välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välittäjän välityksellä, voi milloin tahansa pyytää luvan peruuttamista. Luvan peruuttamisen voimaantulo edellyttää ennakoilmoitusta asianomaiselta osallistuvalla kansalliselta keskuspankilta.

5. Välittäjälle itselleen ja laitokselle, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän välityksellä, ilmoitetaan muista kuin valvonnallisista syistä johtuvista luvan peruuttamisesta vähintään viisi työpäivää ennen sen pitoajanjakson päättymistä, jonka aikana luvan myöntäminen päättyy.

6. Välittäjä antaa varantopohjaa koskevat tiedot riittävän yksityiskohtaisesti, jotta EKP voi tarkistaa niiden paikkansapitävyyden ja laadun. Tämä ei kuitenkaan rajoita sen laitoksen tilastointiin liittyviä yksittäisiä tiedonantovelvoitteita, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän välityksellä, jollei 9 artiklan säännöksistä muuta johdu. Välittäjä laskee myös itseään ja kutakin sellaista laitosta koskevat vastaavat varantovelvoitteet ja varantotalletukset, jonka puolesta se toimii välittäjänä. Nämä tiedot toimitetaan sille rahaliittoon osallistuville kansalliselle keskuspankille, jossa vähimmäisvarantoja pidetään. Välittäjä toimittaa nämä varantopohjaa koskevat tiedot yhtä usein ja samalla aikataululla kuin EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevassa tiedonkeruussa; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

*11 artikla***Varantotalletusten konsolidoitu käsittely**

Laitosten, jotka saavat antaa tilastotietoja konsolidoidusti yhtenä ryhmänä (EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98), on noudattaen 10 artiklan säännöksiä pidettävä vähimmäisvarantoja yhden sellaisen ryhmän laitoksen välityksellä, joka toimii yksinomaan näiden laitosten välittäjänä. Ryhmän välittäjänä toimiva laitos voi anoa EKP:ltä vapautusta 10 artiklan 6 kohdan säännöksistä. Jos EKP hyväksyy tämän anomuksen, ainoastaan koko ryhmä on oikeutettu saamaan 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähennyksen.

*12 artikla***KKP-pankkipäivät**

Jos yksi tai useampi rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin konttori on suljettuna KKP-pankkipäivänä paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, asianomaisen rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin on tiedotettava laitoksille etukäteen niistä järjestelyistä, joita tullaan soveltamaan näitä konttoreita koskevissa transaktioissa.

*13 artikla***Siirtymäsäännökset**

1. Ensimmäinen pitoajanjakso alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999 ja päättyy 23 päivänä helmikuuta 1999.
2. Laitoksen ensimmäisen pitoajanjakson varantopohja määritellään sen 1 päivästä tammikuuta 1999 olevan taseen erien perusteella, joista on annettu tiedot rahaliittoon osallistuville kansallisille keskuspankeille EKP:n raha- ja pankkitilastointiin liittyvän tiedonkeruun mukai-

sesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

*14 artikla***Tähän asetukseen tehtävät muutokset**

Tähän asetukseen tehtävät muutokset tulevat voimaan ainoastaan täyden pitoajanjakson osalta, ja muutoksista tulee ilmoittaa ennen pitoajanjakson alkamista.

*15 artikla***Viimeinen määräys**

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tehty Frankfurt am Mainissa 1 päivänä joulukuuta 1998.

EKP:n neuvoston puolesta

Willem F. DUISENBERG

Puheenjohtaja

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 2819/98,
annettu 1 päivänä joulukuuta 1998,
rahailaitossektorin konsolidoidusta taseesta

(EKP/1998/16)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) edellyttää rahailaitossektorin konsolidoidun taseen tuottamista voidakseen suorittaa tehtävänsä; tämän taseen päätarkoituksena on antaa Euroopan keskuspankille (EKP) kattava tilastollinen kuva rahatalouden kehityksestä talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheeseen (jäljempänä ”rahaliitto”) osallistuvissa jäsenvaltioissa (joita tarkastellaan yhtenä talousalueena) sijaitsevien rahailaitosten yhteenlaskettujen saamisten ja velkojen pohjalta,
- (2) EKP laatii asetuksia Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (jäljempänä ”perustamissopimus”) määräysten mukaisesti sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä ”perussääntö”) nojalla siinä määrin kuin se on tarpeen EKPJ:n tehtävien täytäntöönpanemiseksi; nämä tehtävät on määritelty perussäännössä ja eräissä tapauksissa perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa neuvoston säännöksissä,
- (3) perussäännön 5.1 artiklassa edellytetään, että EKP kerää kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen; perussäännön 5.2 artiklassa määrätään, että kansalliset keskuspankit hoitavat, siinä määrin kuin mahdollista, 5.1 artiklassa kuvattuja tehtäviä,
- (4) kansalliset keskuspankit voivat kerätä varsinaiselta tiedonantajien joukolta EKP:n tilastovaatimusten täyttämiseksi tarvittavia tilastotietoja osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, jonka ne luovat hoitaakseen omalla vastuullaan olevan tiedonkeruun Euroopan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön tai vakiintuneen käytännön mukaisesti ja joka palvelee muita tilastointitarkoituksia, jos tässä asetuksessa säädettyjen tilastovaatimusten täyttäminen ei vaaranna; avoimuuden varmistamiseksi tiedonantajille on näissä tapauksissa ilmoitettava, että tietoja kerätään muita tilastointitarkoituksia varten; erityistapauksissa EKP voi käyttää tällaisia muihin tarkoituksiin kerättyjä tilastotietoja omien vaatimustensa täyttämiseksi,
- (5) edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään, että EKP:n on täsmennettävä varsinainen tiedonantajien joukko tiedonantajien perusjoukon puitteissa, ja annetaan EKP:lle valtuudet vapauttaa jotkut tiedonantajien ryhmät kokonaan tai osittain tilastointiin liittyvistä tietojenantovaatimuksista; saman asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti voidaan käyttää oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu,
- (6) EKP valtuutetaan asetuksen (EY) N:o 2531/98 5 artiklassa antamaan asetuksia tai tekemään päätöksiä laitosten vapauttamisesta vähimmäisvarantovelvoitteesta, esittämään ehtoja siitä, miten velat muille laitoksille jätetään pois tai vähennetään varantopohjasta, ja määrittämään erisuuruiset velvoiteprosentit eri velkaryhmille; tämän asetuksen 6 artiklassa EKP:lle annetaan oikeus kerätä laitoksilta varantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot ja oikeus tarkistaa paikkansapitävyys ja laatu tiedoista, jotka laitokset antavat osoittaakseen täytäneensä vähimmäisvarantojärjestelmän tiedonantovelvoitteen; on toivottavaa, että tietojen antamisesta aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi kuukausitasetta koskevia tilastotietoja käytettäisiin lisäksi EKPJ:n

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1

vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten varantopohjan säännölliseen laskemiseen,

- (7) asetuksen (EY) N:o 2533/98 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on järjestettävä tilastotietojen keruu omalta osaltaan ja tehtävä EKP:n kanssa yhteistyötä varmistaakseen perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen, ja
- (8) vaikka on tunnustettua, että EKP:n perussäännön 34.1 artiklan nojalla laatimissa asetuksissa ei anneta mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille, perussäännön 5 artikla koskee sekä rahaliittoon osallistuvia että siihen osallistumattomia jäsenvaltioita; asetuksessa (EY) N:o 2533/98 muistutetaan, että perussäännön 5 artikla sekä perustamissopimuksen 5 artikla tarkoittavat myös sitä, että rahaliittoon osallistumattomien jäsenvaltioiden on suunniteltava ja toimeenpantava kansallisella tasolla kaikki asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet EKP:n tilastovaatimusten edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi ja saatava tilastointiin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi tullakseen rahaliittoon osallistuviksi jäsenvaltioiksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa ilmaisuilla ”tiedonantajat”, ”rahaliittoon osallistuva jäsenvaltio” ja ”jossakin maassa oleva” on sama merkitys kuin niille on määritelty asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa.

2 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden alueella olevista rahalaitoksista. Tilastointia varten rahalaitoksia ovat kotimaassa olevat luottolaitokset, siten kuin ne on määritelty yhteisön lainsäädännössä, ja kaikki muut kotimaassa olevat rahoituslaitokset, jotka ottavat vastaan talletuksia ja/tai niiden läheisiä vastineita muilta kuin rahalaitoksilta ja myöntävät luottoja ja/tai tekevät arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa (ainakin taloudellisessa mielessä).

2. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää pienille rahalaitoksille poikkeuksia raportointivaatimuksista, jos konsolidoidussa kuukausitasessa mukana olevien rahalaitosten osuus on vähintään 95 % kunkin rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kaikkien rahalaitosten yhteenlasketusta taseesta. Kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvit-

taessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen.

3 artikla

Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosten luettelo

1. EKP laatii ja ylläpitää liitteessä I olevan 1 osan I kohdassa määrättyjen luokitusperiaatteiden mukaisesti tilastoinnissa käytettävän rahalaitosten luettelon ottaen huomioon tällaisen luettelon EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän yhteydessä tapahtuvan käytön toistuvuutta ja oikea-aikaisuutta koskevat vaatimukset. Tilastoinnissa käytettävän rahalaitosten luettelon laadinta ja ylläpito kuuluu EKP:n johtokunnan toimivaltaan.

2. EKP ja kansalliset keskuspankit antavat tilastoinnissa käytettävän rahalaitosten luettelon ja sen päivitykset asianomaisille laitoksille tarkoituksenmukaisella tavalla, myös elektronisesti Internetin kautta tai paperimuodossa asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä.

3. Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosten luettelo on laadittu ainoastaan tiedoksi. Jos asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukainen luettelon viimeinen käytettävissä oleva versio on kuitenkin virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia yhteisölle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt raportointivaatimuksiaan siltä osin kuin se on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

4 artikla

Tilastointiin liittyvät raportointivaatimukset

1. Rahalaitossektorin konsolidoidun taseen säännölliseksi laatimiseksi varsinainen tiedonantajien joukko antaa kuukausitasettaan koskevat tilastotiedot sen jäsenvaltion keskuspankille, jossa rahalaitos sijaitsee. Eräitä tase-eriä koskevia lisätietoja raportoidaan neljännesvuosittain.

2. Vaaditut tilastotiedot on täsmennetty tämän asetuksen liitteessä I.

3. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ne tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava.

4. Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten tarkoituksena on vähentää rahalaitosten tilastointiin liittyviä raportointivaatimuksia seuraavasti:

— niitä luottolaitoksia, joihin sovelletaan tällaisia poikkeuksia, koskevat suppeammat raportointivaatimukset, sellaisina kuin niistä on määrätty tämän asetuksen liitteessä II,

— niitä pieniä rahalaitoksia, jotka eivät ole luottolaitoksia, koskevat suppeammat raportointivaatimukset, sellaisina kuin niistä on määrätty liitteessä III.

Pienet rahalaitokset voivat halutessaan olla hyödyntämättä poikkeuksia ja täyttää sen sijaan raportointivaatimuksensa täysimääräisesti.

5. Vaaditut tilastotiedot annetaan tämän asetuksen liitteessä IV määrättyjen tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

5 artikla

Annettujen tilastotietojen käyttö Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista annetun asetuksen mukaisesti

1. Luottolaitosten tämän asetuksen mukaisesti antamia tilastotietoja käytetään varantopohjan laskemiseen Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista annetun asetuksen (EY) N:o 2818/98, (EKP/1998/15)⁽¹⁾ mukaisesti. Jokainen luottolaitos käyttää näitä tietoja erityisesti tarkistaakseen, täyttääkö se varantovelvoitteensa pitoajanjakson aikana.

2. EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän soveltamista koskevat siirtymäkauden säännöt ja erityissäännökset ovat tämän asetuksen liitteessä II.

6 artikla

Tilastotietojen tarkastus ja pakollinen keruu

Kansallisilla keskuspankeilla on oikeus tarkistaa tiedonantajien tässä asetuksessa säädettyjen tilastointiin liittyvien raportointivaatimusten mukaisesti toimittamia tilastotietoja tai toimittaa niiden pakollinen keruu tämän kuitenkin rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää itse tätä oikeutta. Tätä oikeutta käytetään erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva laitos ei täytä tämän asetuksen IV liitteessä määrättyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

7 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tehty Frankfurt am Mainissa 1 päivänä joulukuuta 1998.

EKP:n neuvoston puolesta

Willem F. DUISENBERG

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1

LIITE I

TILASTOVAATIMUKSET JA LUOKITTELUPERIAATTEET

OSA 1

Johdanto

Vaatimuksena on tuottaa säännöllisesti euroalueen (joka käsitetään yhdeksi talousalueeksi) rahaa luovaan sektoriin kuuluvien rahoituksen välittäjien konsolidoitu tase, joka on asianmukaisesti eritelty ja perustuu kattavaan ja homogeeniseen rahatalouden sektoriin ja tiedonantajien joukkoon.

Euroalueella sovellettava tilastointijärjestelmä rahalaitossektorin konsolidoidun taseen laatimiseksi koostuu näin ollen seuraavasta kahdesta elementistä:

- tilastoinnissa käytettävä rahalaitosten luettelo ja
- erittely tilastotiedoista, joita näiden rahalaitosten on toimitettava kuukausittain ja neljännesvuosittain.

Kansalliset keskuspankit keräävät tilastotiedot rahalaitoksilta noudattaen kansallisia menettelyjä, jotka pohjautuvat tässä liitteessä selostettuihin yhdenmukaistettuihin määritelmiin ja luokitteluihin.

I. Rahalaitokset

1. Euroopan keskuspankki (EKP) laatii jäljempänä selostettujen luokitteluperiaatteiden mukaisen tilastoinnissa käytettävän rahalaitosten luettelon ja päivittää sitä säännöllisin väliajoin. Yksi tärkeä näkökohta tässä tehtävässä ovat rahoitusalan innovaatiot, jotka ovat osittain seurausta yhteismarkkinoiden kehittymisestä ja siirtymisestä rahaliittoon; nämä molemmat vaikuttavat rahoitusinstrumenttien ominaisuuksiin ja saavat rahoituslaitokset suuntaamaan uudelleen liiketoimintojaan. Seuranta- ja tarkistusmenettelyin voidaan varmistua siitä, että rahalaitosten luettelo pysyy mahdollisimman ajantasaisena, tarkkana ja mahdollisimman homogeenisena sekä riittävän vakaana tilastointia silmällä pitäen. Tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosten luettelossa on tiedot siitä, kuuluuko kukin laitos juridisesti vähimmäisarvantojärjestelmän piiriin vai ei.
2. Näin ollen tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaisesti rahalaitossektoriin kuuluu keskuspankkien lisäksi kaksi laajaa kotimaassa olevien rahoituslaitosten ryhmää. Ne ovat yhteisön oikeudessa määritellyt *luottolaitokset* ("yritys, joka liiketoimintanaan ottaa vastaan yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja — mukaan lukien pankkien joukkovelkakirjojen myynti yleisölle — ja myöntää luottoja omaan lukuunsa")⁽¹⁾ ja *muut rahalaitokset* eli muut kotimaassa olevat rahoituslaitokset, jotka riippumatta liiketoimintansa luonteesta ovat rahalaitoksen määritelmän mukaisia. Luokiteltaessa rahoituslaitoksia rahalaitoksiksi ratkaiseva tekijä on se, missä määrin näiden laitosten liikkeeseen laskemien instrumenttien voidaan katsoa vastaavan luottolaitoksiin tehtyjä talletuksia, sikäli kuin laitokset muilta osin täyttävät rahalaitoksen määritelmän.
3. Missä määrin muiden rahoituksen välittäjien kuin luottolaitosten liikkeeseen laskemat rahoitusinstrumentit vastaavat talletuksia, arvioidaan instrumenttien likvidiyden mukaan. Likvidiyteen vaikuttavia tekijöitä ovat siirtokelpoisuus, vaihdettavuus, sijoituksen varmuus ja jälkimarkkinakelpoisuus sekä joissakin tapauksissa maturiteetti.
4. Edellisessä kohdassa tarkoitettua vastaavuutta talletusten kanssa arvioidaan siis seuraavien ominaisuuksien avulla:
 - *Siirtokelpoisuus* tarkoittaa mahdollisuutta siirtää rahoitusinstrumenttiin sijoitetut varat käyttämällä jotakin maksuvälinettä, kuten esimerkiksi sekkejä, tilisiirtoa, suoraveloitusta tai vastaavia maksuvälineitä.
 - *Vaihdettavuus* ilmentää mahdollisuutta vaihtaa rahoitusinstrumentti rahaksi tai siirtokelpoisiksi talletuksiksi ottaen huomioon vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset; verotuksellisten etujen menettämistä vaihtamisen yhteydessä voidaan pitää jonkinlaisena sakkona, joka vähentää instrumentin likvidiyttä.
 - *Varmuus* tarkoittaa sitä, että etukäteen tiedetään tarkasti, paljonko instrumentista saa kansallisena valuuttana, kun se muutetaan rahaksi.
 - Arvopapereita pidetään *jälkimarkkinakelpoisina*, jos niitä säännöllisesti noteerataan ja niillä käydään kauppaa järjestäytyneillä markkinoilla. Avointen sijoitusyritysten (open-end) osuuksilla ei ole jälkimarkkinoita tavanomaisessa merkityksessä. Tästä huolimatta sijoittajat saavat päivittäin tietää osuuden noteerauksen ja voivat nostaa sijoittamansa varat tähän hintaan.

⁽¹⁾ Pankkidirektiivit (12. joulukuuta 1977 annettu 77/780/ETY ja 30. joulukuuta 1989 annettu 89/646/ETY), joihin sisältyvät "poikkeusluvan saaneet luottolaitokset" (eli ensimmäisessä pankkidirektiivissä nimetyt luottolaitokset, joita tuo direktiivi ei koske).

5. Sijoitusyrityksistä rahamarkkinarahastot täyttävät sovitut likvidiysvaatimukset ja kuuluvat siksi rahalaitos-sektoriin. Rahamarkkinarahastot ovat sijoitusyrityksiä, joiden osuudet vastaavat likvidiytensä puolesta läheisesti talletuksia ja jotka sijoittavat ensisijaisesti rahamarkkinainstrumentteihin ja/tai muihin siirtokelpoisiin velkainstrumentteihin, joiden jäljellä oleva juoksuaika on enintään vuosi, ja/tai pankkitalletuksiin, ja/tai joiden tarkoituksena on saavuttaa tuottoprosentti, joka vastaa rahamarkkinainstrumenttien korkoja. Rahamarkkinarahastojen tunnusmerkit voidaan saada selville sijoitusyritysten tarjousesitteistä, rahaston säännöistä, perustamisasiakirjoista, yhtiöjärjestyksistä tai vastaavista säännöistä, merkintäasiakirjoista tai sijoitus-sopimuksista, markkinointiasiakirjoista tai muista vastaavanlaisista asiakirjoista.

6. Edellä 5 kohdassa mainittujen rahamarkkinarahastojen määritelmässä:

— *sijoitusyrityksillä* tarkoitetaan yrityksiä, joiden ainoana tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja joiden osuudet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti näiden yritysten varoilla. Tällainen yritys voidaan perustaa oikeudellisesti joko sopimusoikeudellisten säännösten (kuten rahastoyhtiöiden hoidossa olevat sijoitusrahastot), trusteja koskevien säännösten (kuten "unit trusts") taikka yhtiöjärjestyksen (kuten sijoitusyhtiöt) nojalla,

— *pankkitalletuksilla* tarkoitetaan luottolaitoksiin tehtäviä käteistalletuksia, jotka on maksettava joko vaadittaessa tai enintään kolmen kuukauden irtisanomisaikaa soveltaen, tai talletuksia, joiden on sovittu erääntyvän korkeintaan 2 vuoden kuluessa. Talletuksiin luetaan myös takaisinostosopimuksen tai arvopaperilainauksen yhteydessä tapahtuneen arvopaperien siirron vastineeksi luottolaitoksille maksetut määrät,

— *likvidiydeltään läheisesti talletuksia vastaavilla instrumenteilla* viitataan siihen, että sijoitusyritysten osuudet ovat tavanomaisissa markkinaolosuhteissa haltijan pyynnöstä takaisin ostettavissa, lunastettavissa tai siirrettävissä siten, että niiden likvidiys vastaa talletusten likvidiyyttä,

— *ensisijaisesti* tarkoittaa ainakin 85:tä prosenttia sijoitussalkusta,

— *rahamarkkinainstrumenteilla* tarkoitetaan sellaisia siirtokelpoisten velkainstrumenttien lajeja, joilla yleensä käydään kauppaa rahamarkkinoilla (esimerkiksi sijoitustodistukset, yritystodistukset, pankkivek-selit, valtion ja kuntien velkasitoumukset) koska niillä on seuraavia ominaisuuksia:

i) *likvidiys*, millä tarkoitetaan, että ne voidaan ostaa takaisin, lunastaa tai myydä vähäisin kustan-nuksin eli pienin palkkioin ja pienin osto- ja myyntihinnan eroin, sekä että niillä käytävien kauppojen selvitysviipet ovat erittäin lyhyet ja maksusuoritukset erittäin nopeita;

ii) *markkinoiden syvyys*, millä tarkoitetaan, että instrumenteilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla kaupankäynnin volyymit voivat olla suuria ilman, että sillä on merkittävää vaikutusta instrument-tien hintaan;

iii) *varmuus instrumentin arvosta*, millä tarkoitetaan, että instrumenttien arvo voidaan määritellä tarkasti milloin tahansa tai ainakin kerran kuukaudessa;

iv) *vähäinen korkoriski*, millä tarkoitetaan, että instrumenttien jäljellä oleva juoksuaika on enintään vuosi ja että korkoa tarkistetaan rahamarkkinakorkoja vastaavaksi säännöllisesti ja ainakin vuosit-tain;

v) *vähäinen luottoriski*, millä tarkoitetaan, että instrumentit joko:

— noteerataan pörssissä tai niillä käydään kauppaa muilla säännellyillä ja säännöllisesti toimivilla tunnustetuilla julkisilla markkinoilla, tai

— niiden liikkeeseen laskussa noudatetaan sijoittajien ja säästöjen suojaamiseksi laadittuja sään-nöksiä, tai

— niiden liikkeeseenlaskija on:

— valtio, aluehallinto tai kunta, jäsenvaltion keskuspankki, Euroopan unioni, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, EU:n ulkopuolinen valtio tai, jos jälkimmäinen on liittovaltio, jokin sen osavaltioista, tai julkinen kansainvälinen yhteisö, johon yksi tai useampia jäsenvaltioita kuuluu,

tai

— laitos, joka on rahoitusvalvonnan alainen yhteisön lainsäädännössä määriteltyjen kriteerien mukaisesti, tai laitos, johon sovelletaan säännöksiä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät ainakin yhtä tiukkoina kuin vastaavia yhteisön lainsäädännön vaatimuksia, tai jos tällainen laitos on instrumenttien takaajana,

tai

— yritys, jonka arvopaperit noteerataan pörsissä tai niillä käydään kauppaa muilla säännellyillä ja säännöllisesti toimivilla tunnustetuilla julkisilla markkinoilla.

7. EKT 95:ssä rahalaitoksiksi luokitellut rahoituslaitokset jaetaan kahteen alasektoriin, nimittäin keskuspankkeihin (S.121)⁽¹⁾ ja muihin rahalaitoksiin (S.122).

II. Konsolidoitu kuukausitase

Tavoite

1. Tavoitteena on saada riittävän yksityiskohtaiset kuukausittaiset tiedot rahalaitosten toiminnasta, jotta EKP voisi muodostaa kattavan tilastollisen kuvan rahatalouden kehityksestä euroalueella (jota tarkastellaan yhtenä talousalueena) ja jotta euroalueen raha-aggregaatit ja niiden vastaerät voidaan laskea joustavasti. Lisäksi kunkin EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisen luottolaitoksen kuukausittain ilmoittamia tietoja käytetään luottolaitoksen varantopohjan laskemiseksi EKP:n vähimmäisvarantoja koskevan asetuksen mukaisesti. Kuukausittaiset raportointivaatimukset on esitelty taulukossa 1. Ohuin ääriarvoon⁽²⁾ reunustetut taulukon solut sisältävät tiedot, jotka vain vähimmäisvarantovelvoitteen alaisten luottolaitosten on ilmoitettava (lisätietoja liitteessä II); nämä tiedot ovat pakollisia joulukuun 1999 lopun tiedoista alkaen lukuun ottamatta erää "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta", jonka ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoista. Instrumenttien tarkat määritelmät ovat tämän liitteen osassa 3.

Vaatimukset

2. Rahan määrään kuuluvat liikkeessä olevat setelit ja kolikot sekä rahalaitosten monetaariset velat (talletukset ja muut rahoitusinstrumentit, jotka ovat talletusten läheisiä vastikkeita). Rahan määrän vastaerät käsittävät kaikki muut rahalaitostaseen erät. EKP laskee nämä euroalueen raha-aggregaatit sekä kantatietoina että niistä johdettuina virtatietoina.
3. EKP tarvitsee rahalaitosten tilastotietoja instrumentti- ja maturiteettiluokittain, valuutoittain ja rahalaitosten vastapuolten mukaan eriteltyinä. Koska velkoja ja saamia koskevat eri vaatimukset, taseen kumpaakin puolta on tarkasteltava erikseen (ks. taulukko A). Kuten rahalaitosten luokittelussakin, rahoitusalan innovaatiot ovat tärkeä näkökohta, joka vaikuttaa rahoitusinstrumenttien ominaisuuksiin.

i) Instrumentti- ja maturiteettiluokat

a) Velat

4. Euroalueen raha-aggregaattien muodostaminen edellyttää *instrumenttien* tarkoituksenmukaista *luokitte-
telua*. Instrumenttiluokat ovat liikkeessä oleva raha, talletukset⁽³⁾, rahamarkkinarahastojen velat, liikkeeseen lasketut velkapaperit, liikkeeseen lasketut rahamarkkinapaperit, oma pääoma ja varaukset sekä muut velat. Jotta monetaariset velat voitaisiin erottaa muista velkaeristä, talletukset jaotellaan edelleen ryhmiin yön yli -talletukset, määräaikaistalletukset, irtisanomisehtoiset talletukset ja takaisinostosopimukset (repot).
5. Maturiteettiin perustuvia erittelyjä on käytetty useiden jäsenvaltioiden rahatilastoissa ja niitä voidaan myös käyttää instrumenttien ominaisuuksiin perustuvien erittelyjen asemesta silloin, kun eri maiden rahoitusmarkkinoilla käytettyjä instrumentteja ei voi täysin verrata toisiinsa. Instrumentit jaotellaan maturiteettien (tai irtisanomisaikojen) perusteella seuraavasti: "määräaikaistalletukset", alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään vuoden, yli vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden pituisiin ja "irtisanomisehtoiset talletukset", irtisanomisajaltaan enintään 3 kuukauden ja yli 3 kuukauden pituisiin; jälkimmäisistä eritellään vielä yli 2 vuoden pituiset erikseen. Ei-siirtokelpoiset avistalletukset (talletukset avistasäästötileillä) kuuluvat edellä mainittuun "enintään 3 kuukauden" ryhmään. Takaisinostosopimuksia eli reppoja ei jaotella maturiteettien mukaan, sillä ne ovat yleensä erittäin lyhytaikaisia instrumentteja (niiden alkuperäinen maturiteetti on yleensä alle 3 kuukautta). Rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit (lukuun ottamatta rahamarkkinapapereita) jaotellaan myös enintään vuoden, yli vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden pituisiin. Rahalaitosten liikkeeseen laskemia rahamarkkinapapereita ja rahamarkkinarahastojen osuuksia ei tarvitse eritellä maturiteetin mukaan.

⁽¹⁾ Tämä ja myöhemmät vastaavat viitenumerot tarkoittavat EKT 95:n sektoreita ja alasektoreita.

⁽²⁾ Rahalaitosten liikkeeseen laskemissa rahakorteissa olevat rahamäärät sisältyvät yön yli -talletuksiin.

⁽³⁾ Luottolaitokset voivat ilmoittaa velkansa siten, että ne kohdistavat ne ryhmään "muut rahalaitokset kuin vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit" sen sijaan että ne ilmoittaisivat ne kohdistettuina erikseen ryhmiin "rahalaitokset" ja "vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit" edellyttäen, että tiedot ovat edelleen riittävän tarkkoja eivätkä velat kohdistu mihinkään lihavoidulla painetun sarakkeen ryhmään.

b) Saamiset

6. Rahalaitosten saamiset eritellään seuraavasti: kassa, lainat, muut arvopaperit kuin osakkeet, rahamarkkina-paperit, osakkeet ja osuudet, kiinteä omaisuus ja muut saamiset. Rahalaitosten hallussa olevat, muiden euroalueella sijaitsevien rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit on eriteltävä alkuperäisen maturi-teetin mukaan. Nämä instrumentit jaotellaan enintään vuoden, yli vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden pituisiin maturiteettiluokkiin, jotta rahalaitosten väliset omistukset voidaan nettouttaa ja arvioida jäännöksen perusteella muiden kuin rahalaitosten (jäljempänä "ei-rahallaitosten") hallussa olevat velkapa-perit, jotka saatetaan sisällyttää johonkin raha-aggregaattiin.

ii) Valuutat

7. EKP:lle tulee olla mahdollista määrittellä raha-aggregaatit siten, että ne voivat sisältää joko kaikkien valuuttojen määräiset erät tai pelkästään euromääräiset erät. Sen vuoksi niistä tase-eristä, joita saatetaan käyttää raha-aggregaattien muodostamisessa, mainitaan euromääräiset erät erikseen.

iii) Vastapuolet

8. Euroalueen raha-aggregaattien ja niiden vastaerien muodostaminen edellyttää, että voidaan määrittellä ne euroalueella olevat vastapuolet, jotka muodostavat rahaa hallussa pitävän sektorin (money-holding sector). Kotimaassa ja muualla euroalueella olevia vastapuolia käsitellään erikseen mutta täysin samalla tavoin kaikissa tilastollisissa erittelyissä. Euroalueen ulkopuolella sijaitsevia vastapuolia ei eritellä maittain kuukausittaisissa tilastoissa.
9. Euroalueella olevat vastapuolet eritellään niiden kotimaan sektoriluokituksen tai institutionaalisen luoki-tuksen perusteella tilastoinnissa käytettävän rahalaitosten luettelon mukaisesti sekä käyttäen asiakkaiden tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, joita on raha- ja pankkitilastojen sektorikäsi-kirjassa "Money and Banking Statistics Sector Manual" ("Guidance for the statistical classification of customers"). Näissä ohjeissa käytetyt luokitteluperiaatteet vastaavat mahdollisimman tarkoin EKT 95:n luokittelua. Rahaa hallussa pitävän sektorin määrittelemiseksi ne vastapuolet, jotka ovat ei-rahallaitoksia, jaotellaan julkisyh-teisöihin ja muihin kotimaisiin vastapuoliin siten, että valtiolta ilmoitetaan erikseen erä "talletukset yhteensä". Talletukset yhteensä -erässä sekä talletusluokissa "yli 2 vuoden määräaikaistalletukset", "talle-tukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ja "repot" vastapuolet eritellään EKPJ:n vähimmäisvaranto-järjestelmää varten vielä luottolaitoksiin, muihin rahallaitoksiin ja valtioon.

iv) Instrumentti- ja maturiteettiluokkien ristiinluokitukset valuutoittain ja vastapuo-littain

10. Euroalueen rahatilastojen laatimiseksi ja EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten varantopohjan laskemiseksi on muodostettava tiettyjä ristiinluokitteluja tase-erien instrumentti-, maturi-teetti-, valuutta- ja vastapuoliluokittelujen välille. Tällaiset ristiinluokittelut ovat tarkimmat niissä erissä, joiden vastapuolet kuuluvat potentiaaliseen rahaa hallussa pitävään sektoriin. Eriä, joissa vastapuolina on muita rahallaitoksia, ei tarvitse eritellä muuta tarkoitusta varten kuin rahallaitosten välisten erien nettoutta-miseksi tai varantopohjan laskemiseksi. Veloista euroalueen ulkopuolisille on tarpeen eritellä vain instru-menttiluokat "yli 2 vuoden määräaikaistalletukset", "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ja "repot" (jotta voidaan laskea varantopohja, johon sovelletaan positiivista varantoprosenttia) sekä talletukset yhteensä (ulkomaisten vastaerien laskemiseksi).
11. Eräät siirtymäkauden piirteet ovat voimassa vielä EMUn kolmannen vaiheen alussa. Ensiksikin yhteisön oikeuden mukaan euron kansalliset ilmentymät pysyvät käytössä siihen asti, kunnes on kokonaan siirrytty yhteiseen rahan, ja kansallisia valuuttoja tulee todennäköisesti esiintymään tiedonantajalaitosten taseissa. Jotta euroalueelle voitaisiin muodostaa "kotimaisen" rahan aggregaatit, edellytetään, että rahallaitokset muuntavat näiden kansallisten ilmentymien määräiset erät euroiksi ja lisäävät ne vastaaviin euromääräisiin eriin (näin saadut yhteissummat ja kaikkien muiden valuuttojen määräiset vastaavat erät esitetään erikseen kuukausittaisissa tilastotiedoissa).
12. Toinen siirtymäkauden piirre on se, että EU-maita voi liittyä euroalueeseen kolmannen vaiheen käynnis-tymisen jälkeen. Rahallaitokset varautuvat tähän siten, että ne säilyttävät valmiutensa luokitella maittain niitä saamisia ja velkoja, jotka kohdistuvat kolmannen vaiheen alettua euro-alueen ulkopuolelle jääviin EU-maihin. Periaatteessa olisi tarpeen eritellä nämä erät myös valuutoittain. Tämän mahdollisesti erittäin työlään tilastoinnin helpottamiseksi tilastotiedot ajalta, jolloin ei vielä ollut tietoa euroalueen kokoonpanon muutoksista, tullaan kenties tuottamaan jossakin määrin joustavasti, mikäli EKP hyväksyy tällaisen menettelyn.

Toimitusajat

13. Kunkin euroalueeseen osallistuvan maan rahalaitosten yhteenlaskettu kuukausittainen tase toimitetaan EKP:lle viimeistään 15. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin tietoja antavien laitosten on toimitettava niille tiedot, jotta tässä määräajassa pysytään, ottaen huomioon myös EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän edellyttämät toimitusajat.

III. Neljännesvuosittain toimitettavat tasetiedot*Tavoite*

1. Eräät tilastotiedot eivät ole välttämättömiä euroalueen raha-aggregaattien laskemiseksi, mutta niitä tarvitaan kolmannessa vaiheessa rahatalouden kehityksen tarkempaan analysoimiseen tai muihin tilastointitarkoituksiin, kuten rahoitustilinpitoon. Tavoitteena on saada tarkempaa tietoa tietyistä tase-eristä näitä tarkoituksia varten.

Vaatimukset

2. Neljännesvuosittaisia erittelyjä tehdään vain tärkeimmistä yhteenlasketun taseen eristä (taulukon 1 vasemmassa sarakkeessa olevat lihavoidulla painetut erät). Lisäksi sellaisissa tapauksissa, joissa karkean aggregoinnin perusteella voi päätellä, että kyseiset tiedot eivät todennäköisesti ole merkittäviä, EKP saattaa hyväksyä joustavamman raportoinnin.

a) Euroalueen ei-rahallaitoksille myönnettyjen lainojen erittely maturiteeteittain

3. Rahalaitosten koko luotonannon (myönnettyt lainat ja hallussa olevat arvopaperit) maturiteettirakenteen seuraamiseksi rahalaitosten on neljännesvuosittain annettavissa tiedoissaan eriteltävä ei-rahallaitoksille myöntämänsä lainat alkuperäisen maturiteetin mukaan enintään vuoden, yli vuoden mutta enintään 5 vuoden ja yli 5 vuoden maturiteettiluokkiin. Samoin niiden on eriteltävä hallussaan olevat, ei-rahallaitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit enintään vuoden ja yli vuoden maturiteettiluokkiin.

b) Konsolidoidun taseen erittely aloittain

4. Neljännesvuosittain laadittavassa sektorikohtaisessa erittelyssä saamisista ja veloista, jotka kohdistuvat euroalueella oleviin ei-rahallaitoksiin, eritellään (soveltuvin osin) julkisyhteisösektori (valtionhallinto [S.1311], osavaltionhallinto [S.1312], paikallishallinto [S.1313], sosiaaliturvarahastot [S.1314]) ja muut kotimaiset sektorit (muut rahoituksen välittäjät [S.123], vakuutuslaitokset ja eläkerahastot [S.125], yritykset [S.11], kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt [S.14 ja S.15 yhdistettynä]). Raha-aggregaattien alasektorikohtaisten osatekijöiden määrittely edellyttäisi teoriassa, että alasektorerittelyyn yhdistettäisiin yksityiskohtainen talletusten erittely (instrumenteittain ja maturiteeteittain sekä erittely euromääräisiin ja muiden valuuttojen määräisiin). Koska tällainen tilastointi olisi työlästä, tämä tilastotietovaatimus on rajattu koskemaan vain tiettyjä tärkeimpiä tase-eriä (ei-rahallaitosten talletukset, lainat ei-rahallaitoksille ja hallussa olevat ei-rahallaitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit).

c) Ei-rahallaitoksille myönnettyjen lainojen erittely lainanottajan ja käyttötarkoituksen mukaan

5. Tämä euroalueella oleville ei-rahallaitoksille myönnettyjen lainojen erittely koskee ainoastaan alasektoreita yritykset ja kotitaloudet sekä kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt. Luokittelussa eritellään lainat yrityksille, lainat kotitalouksille (jaoteltuina kulutusluottoihin, asuntolainoihin ja muihin lainoihin [jäännöserä]) sekä lainat kotitalouksia palveleville voittoa tavoittelemattomille yhteisöille.

d) Erittely maittain

6. Vastapuolet erotellaan euroalueella ja sen ulkopuolella oleviin mm. siirtymäkauden tarpeita varten.

e) Erittely valuutoittain

7. Tärkeimpien EU:n ulkopuolisten valuuttojen määräiset rahalaitosten saamiset ja velat on eriteltävä jollakin tavoin, jotta voitaisiin laskea valuuttakurssimuutoksilla korjattuja raha- ja luottoaggregaattien virtatietoja silloin, kun aggregaattien tulee määritelmän mukaan sisältää kaikki valuutat yhteensä. Ainoastaan merkittävimmät tase-erät eritellään tärkeimpien kansainvälisten valuuttojen mukaan (Yhdysvaltain dollari, Japanin jeni ja Sveitsin frangi).

- f) Euroalueen ulkopuolisiin osapuoliin kohdistuvien saamisten ja velkojen erittely sektoreittain (muut EU-jäsenvaltiot ja ulkomaat)
8. Euroalueen ulkopuolella oleviin vastapuoliin kohdistuvat rahalaitosten saamiset ja velat tulee jaotella sen mukaan, kohdistuvatko ne pankkeihin (tai euroalueen ulkopuolisten EU-maiden rahalaitoksiin) vai muihin kuin pankkeihin. Muihin kuin pankkeihin kohdistuvat erät tulee lisäksi eritellä sen mukaan, kohdistuvatko ne julkisyhteisöihin vai muihin yksiköihin. SNA 93:n mukaista sektoriluokitusta käytetään tapauksissa, joissa EKT 95 ei ole voimassa.

Toimitusajat

9. Kansalliset keskuspankit toimittavat EKP:lle neljännesvuosittaiset tilastotiedot viimeistään 28. pankkipäivänä sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat (työajan loppuun mennessä). Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin tietoja antavien laitosten on toimitettava niille tiedot, jotta tässä määräajassa pysytään.

IV. Virtatietojen laskeminen

Tavoite

1. Konsolidoidusta taseesta, joka sisältää saamisten ja velkojen kantatietoja, sekä muista tilastotiedoista, jotka kattavat arvostusmuutokset ja muut vastaavat, kuten luottotappioiden kirjaukset, on saatava lasketuksi tiettyjen ajankohtien välisten todellisten transaktioiden arvo riittävän oikea-aikaisesti, jotta raha-aggregaattien ja vastaerien virtatiedot voidaan muodostaa.

Vaatimukset

2. EKP:n on muodostettava raha-aggregaateista ja niiden vastaeristä virtatiedot, jotka ilmaisevat kalenterikuukauden aikana tapahtuneet transaktiot. Transaktiot saadaan selville siten, että lasketaan kuukauden lopun raportointipäivien kantatietojen erotus ja poistetaan siitä muista kuin transaktioista aiheutuvat muutokset. Tämän vuoksi EKP tarvitsee tilastotietoja näistä miltei kaikkiin rahalaitostaseen eriin liittyvistä muutoksista. Tiedot koskevat muutoksia, jotka kattavat erät "luokituksen muutokset ja muut vastaavat järjestelyt" sekä "arvostusmuutokset ja luottotappiot/luottojen arvonalennukset". Lisäksi EKP tarvitsee lisäselvityksiä muutoksista, jotka sisältyvät erään "luokituksen muutokset ja muut vastaavat järjestelyt". Kansallisten keskuspankkien ja muiden rahalaitosten tilastotiedot on ilmoitettava erikseen.

OSA 2

VAADITTAVAT ERITTELYT

Taulukko A

Rahalaitossektorin yhteenlaskettuun taseeseen sovellettavat erittelyt Instrumentti- ja maturiteettiluokat, vastapuolet ja valuutat

(*"Kuukausittaisten tietojen" erät on lihavoitu ja merkitty tähdellä (*)*)

INSTRUMENTTI- JA MATURITEETTILUOKAT

Saamiset	Velat
1 Kassa *	8 Liikkeessä oleva raha
2 Lainat *	9 Talletukset
enintään vuoden ⁽¹⁾	9.1 Yön yli -talletukset ⁽³⁾ *
yli vuoden mutta enintään 5 vuoden ⁽¹⁾	9.2 Määräaikaistalletukset *
yli 5 vuoden ⁽¹⁾	enintään vuoden *
3 Muut arvopaperit kuin osakkeet ⁽²⁾ ⁽³⁾ *	yli vuoden mutta enintään 2 vuoden *
enintään 1 vuoden ⁽²⁾ *	yli 2 vuoden ⁽³⁾ *
yli vuoden mutta enintään 2 vuoden ⁽²⁾ *	9.3 Irtisanomisehtoiset talletukset *
yli 2 vuoden ⁽²⁾ *	alle 3 kuukauden ⁽⁷⁾ *
4 Rahamarkkinapaperit ⁽⁴⁾ *	yli 3 kuukauden *
5 Osakkeet ja osuudet *	joista: yli 2 vuoden ⁽¹¹⁾ *
6 Kiinteä omaisuus *	9.4 Takaisinostosopimukset *
7 Muut saamiset *	10 Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet *
	11 Liikkeeseen lasketut velkapaperit ⁽³⁾ *
	enintään vuoden *
	yli vuoden mutta enintään 2 vuoden *
	yli 2 vuoden *
	12 Rahamarkkinapaperit ⁽⁸⁾ *
	13 Oma pääoma ja varaukset *
	14 Muut velat *

VASTAPUOLET

Saamiset	Velat
<p>A. Kotimaassa olevat *</p> <p>Rahalaitokset *</p> <p>Ei-rahalaitokset *</p> <p>Julkisyhteisöt *</p> <p>valtionhallinto</p> <p>osavaltionhallinto</p> <p>paikallishallinto</p> <p>sosiaaliturvarahastot</p> <p>Muut kotimaassa olevat *</p> <p>muut rahoituksen välittäjät (S.123)</p> <p>vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.125)</p> <p>yrietykset (S.11)</p> <p>kotitaloudet ym. (S.14 + S.15)⁽⁹⁾</p> <p>B. Muissa euroalueen maissa olevat⁽¹⁰⁾ *</p> <p>Rahalaitokset *</p> <p>Ei-rahalaitokset *</p> <p>Julkisyhteisöt *</p> <p>valtionhallinto</p> <p>osavaltionhallinto</p> <p>paikallishallinto</p> <p>sosiaaliturvarahastot</p> <p>Muut *</p> <p>muut rahoituksen välittäjät (S.123)</p> <p>vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.125)</p> <p>yrietykset (S.11)</p> <p>kotitaloudet ym. (S.14 + S.15)⁽⁹⁾</p> <p>C. Ulkomailla olevat *</p> <p>Pankit</p> <p>Muut kuin pankit</p> <p>Julkisyhteisöt</p> <p>Muut</p> <p>D. Kohdistamattomat</p>	<p>A. Kotimaassa olevat *</p> <p>Rahalaitokset *</p> <p>Joista: luottolaitokset *</p> <p>Ei-rahalaitokset *</p> <p>Julkisyhteisöt *</p> <p>valtionhallinto *</p> <p>osavaltionhallinto</p> <p>paikallishallinto</p> <p>sosiaaliturvarahastot</p> <p>Muut kotimaassa olevat *</p> <p>muut rahoituksen välittäjät (S.123)</p> <p>vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.125)</p> <p>yrietykset (S.11)</p> <p>kotitaloudet ym. (S.14 + S.15)⁽⁹⁾</p> <p>B. Muissa euroalueen maissa olevat⁽¹⁰⁾ *</p> <p>Rahalaitokset *</p> <p>Joista: luottolaitokset *</p> <p>Ei-rahalaitokset *</p> <p>Julkisyhteisöt *</p> <p>valtionhallinto *</p> <p>osavaltionhallinto</p> <p>paikallishallinto</p> <p>sosiaaliturvarahastot</p> <p>Muut *</p> <p>muut rahoituksen välittäjät (S.123)</p> <p>vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.125)</p> <p>yrietykset (S.11)</p> <p>kotitaloudet ym. (S.14 + S.15)⁽⁹⁾</p> <p>C. Ulkomailla olevat *</p> <p>Pankit</p> <p>Muut kuin pankit</p> <p>Julkisyhteisöt</p> <p>Muut</p> <p>D. Kohdistamattomat</p>

VALUUTAT

e euro	euromääräiset (sisältää euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset valuutat ennen lopullista siirtymistä euroon)
x Muut kuin euroalueen valuutat	muut valuutat (muut EU -valuutat, Yhdysvaltain dollari, Japanin jeni, Sveitsin frangi)

(1) Maturiteettien erittelyä sovelletaan vain ei-rahalaitoksille myönnettyihin lainoihin.

(2) Kuukausittain vaaditaan tiedot vain euroalueen rahalaitosten liikkeeseen laskemista arvopapereista.

Neljännesvuosittain vaaditaan tiedot euroalueella olevien ei-rahalaitosten liikkeeseen laskemista arvopapereista jaoteltuina maturiteetiltaan "enintään vuoden" ja "yli vuoden" papereihin.

(3) Lukuun ottamatta rahamarkkinapapereita.

(4) Määritelty rahalaitosten liikkeeseen laskemiksi rahamarkkinapapereiksi. Rahamarkkinapaperit käsittävät tässä yhteydessä rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet. Ei-rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset instrumentit kuuluvat erään "muut arvopaperit kuin osakkeet", vaikka ne olisivat ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin rahamarkkinapaperit.

(5) Sisältää rahalaitosten nimissä liikkeeseen lasketuissa rahakorteissa olevat rahamäärät.

(6) Sisältää hallinnollisesti säänneltävät talletukset.

(7) Sisältää ei-siirtokelpoiset avistalletukset.

(8) Määritelty rahalaitosten liikkeeseen laskemiksi rahamarkkinapapereiksi.

(9) Kotitaloudet (S.14) ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.15).

(10) Euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden alueella olevat.

(11) Erän "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoista.

Taulukko 1

Kuukausittain toimitettavat tiedot

Vain vähimmäisvarantovelvoitteen alaisten luottolaitosten on ilmoitettava tiedot, jotka ovat taulukon obuiin ääriiviivoin ympäröidyissä soluissa (*)

	A. Kotimaa					B. Muut euroalueen jäsenvaltiot					C. Ulko- maat	D. Koh- distamat- tomat
	Rahalaitokset (*)		Ei-rahallaitokset			Rahalaitokset (*)		Ei-rahallaitokset				
	joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	(a)	Julkisyhteisöt		Muut (e)	joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	(f)	Julkisyhteisöt		Muut (j)		
			Valtio (c)	Muut julkis- yhteisöt (d)				Valtio (h)	Muut julkisyh- teisöt (i)			
(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)		
VELAT												
8 Liikkeessä oleva raha												
9 Talletukset (kaikki valuutat)	*	*	*			*	*	*			*	
9e Euro	*	*				*	*					
9.1e Yön yli				*	*				*	*		
9.2e Määräaikaiset												
enintään vuoden				*	*				*	*		
yli vuoden mutta enintään 2 vuotta				*	*				*	*		
yli 2 vuoden (*)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
9.3e Irtisanomisehtoiset												
enintään 3 kuukauden (*)				*	*				*	*		
yli 3 kuukauden				*	*				*	*		
josta: yli 2 vuoden (*)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
9.4e Repot	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
9x Muut kuin euroalueen valuutat												
9.1x Yön yli				*	*				*	*		
9.2x Määräaikaiset												
enintään vuoden				*	*				*	*		
yli vuoden mutta enintään 2 vuotta				*	*				*	*		
yli 2 vuoden (*)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

	A. Kotimaa					B. Muut euroalueen jäsenvaltiot					C. Ulko- maat	D. Koh- distamat- tomat
	Rahalaitokset ⁽⁵⁾	Ei-rahallaitokset				Rahalaitokset ⁽⁵⁾	Ei-rahallaitokset					
		joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	Julkisyhteisöt		Muut		joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	Julkisyhteisöt		Muut		
			Valtio	Muut julkisyh- teisöt				Valtio	Muut julkisyh- teisöt			
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	
9.3x Irtisanomisehtoiset												
enintään 3 kuukauden ⁽²⁾			*	*				*	*			
yli 3 kuukauden			*	*				*	*			
josta: yli 2 vuoden ⁽⁶⁾	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
9.4x Repot	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
10 Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet												
11 Liikkeeseen lasketut velkapaperit												
11e Euro												
enintään vuoden											*	
yli vuoden mutta alle 2 vuotta											*	
yli 2 vuoden											*	
11x Muut kuin euroalueen valuutat											*	
enintään vuoden											*	
yli vuoden mutta alle 2 vuotta											*	
yli 2 vuoden											*	
12 Rahamarkkinapaperit ⁽³⁾											*	
Euro											*	
Muut kuin euroalueen valuutat											*	
13 Oma pääoma ja varaukset												
14 Muut velat												

	A. Kotimaa					B. Muut euroalueen jäsenvaltiot					C. Ulko- maat	D. Koh- distamat- tomat	
	Rahalaitokset (*)		Ei-rahallaitokset			Rahalaitokset (*)		Ei-rahallaitokset					
	joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	(a)	Julkisyhteisöt		Muut	(e)	joista varanto- velvolliset EKP + KKP:t	(f)	Julkisyhteisöt				(j)
			Valtio	Muut julkisyh- teisöt					Valtio	Muut julkisyh- teisöt			
	(b)	(c)	(d)		(g)	(h)	(i)		(k)	(l)			
SAAMISET													
1 Kassa (kaikki valuutat)													
1e josta: Euro													
2 Lainat													
2e josta: Euro													
3 Muut arvopaperit kuin osakkeet													
3e Euro													
enintään vuoden													
yli vuoden mutta alle 2 vuotta													
yli 2 vuoden													
3x Muut kuin euroalueen valuutat													
enintään vuoden													
yli vuoden mutta alle 2 vuotta													
yli 2 vuoden													
4 Rahamarkkinapaperit (*)													
Euro													
Muut kuin euroalueen valuutat													
5 Osakkeet ja muut osuudet													
6 Kiinteä omaisuus													
7 Muut saamiset													

Huom. Tähdellä (*) merkityjä taulukon soluja käytetään varantopohjan laskemisessa. Velkapaperien ja rahamarkkinapaperien osalta luottolaitosten on joko näytettävä toteen varantopohjasta vähennettävät velkansa tai tehtävä kiinteä EKP:n määräämä vakiovähennys.

(1) Sisältää hallinnollisesti säänneltävät talletukset.

(2) Sisältää ei-siirtokelpoiset avistalletukset.

(3) Määritelty rahalaitosten liikkeeseen laskemiksi rahamarkkinapapereiksi.

(4) Määritelty hallussa oleviksi rahalaitosten liikkeeseen laskemiksi rahamarkkinapapereiksi. Rahamarkkinapaperit sisältävät tässä yhteydessä rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet. Ei-rahalaistosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset instrumentit kuuluvat erään ”muut arvopaperit kuin osakkeet”. vaikka ne olisivat ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin rahamarkkinapaperit.

(5) Luottolaitokset voivat ilmoittaa velkansa siten, että ne kohdistuvat ryhmään ”muut rahalaitokset kuin vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit” sen sijaan, että ne ilmoittaisivat ne kohdistettuina erikseen ryhmiin ”rahalaistokset” ja ”vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit”, edellyttäen että tiedot ovat edelleen riittävän tarkkoja ja että tämä ei vaikuta lihavoituihin eriin.

(6) Tämän erän ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoista.

(7) Kansallisista tiedonkeruujärjestelmistä riippuen ja rajoittamatta tässä asetuksessa esitettyjen määritelmien ja rahalaitostaseen luokitteluperiaatteiden täydellistä noudattamista, varantovelvoitteen alaiset luottolaitokset voivat ilmoittaa varantopohjan laskemiseksi tarvittavat tiedot (tähdellä (*) merkityt solut), lukuun ottamatta jälkimarkkinakelpoisia instrumentteja koskevia tietoja, allaolevan taulukon mukaisesti, edellyttäen että tämä ei vaikuta lihavoituihin eriin. Tässä taulukossa olisi varmistettava täydellinen vastaavuus taulukon 1 kanssa, kuten alla on kuvattu.

	Varantopohja (lukuun ottamatta jälkimarkkinakelpoisia instrumentteja) laskettuna seuraavien taulukon 1 sarakkeiden summana: (a) - (b) + (c) + (d) + (e) + (f) - (g) + (h) + (i) + (j) + (k)
VELAT (Euro ja muut kuin euroalueen valuutat yhdistettynä)	
TALLETUKSET YHTEENSÄ	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
josta:	
9.2e + 9.2x Määräaikaiset yli 2 vuotta	
josta:	
9.3e + 9.3x Irtisanomisehtoiset yli 2 vuotta	Vapaaehtoinen ilmoittaminen
josta:	
9.4e + 9.4x Repot	

Taulukko 2

Erittely sektoreittain ("neljännesvuosittaiset tiedot")

Neljännesvuosittain toimitettavat tiedot

	A. Kotimaa										B. Muut euroalueen maissa olevat										C. Ulkomailla olevat			
	Ei-rahalliset										Ei-rahalliset										Yhteensä	Pankit	Muut kuin pankit	
	Julkisyhteisöt					Muut kotimaassa olevat					Julkisyhteisöt					Muut kotimaassa olevat							Julkisyhteisöt	Muut kotimaassa olevat
	Yhteensä	Valtio	Muut julkisyhteisöt			Yhteensä	Muut rahoituksen välittäjät (S.123)	Vakuutuslaitokset ja eläke-rahastot (S.125)	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet jne. (°)	Yhteensä	Valtio	Muut julkisyhteisöt			Yhteensä	Muut rahoituksen välittäjät (S.123)	Vakuutuslaitokset ja eläke-rahastot (S.125)	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet jne. (°)				
Yhteensä			Osav. -hallinto	Paikallishallinto	Sosiaaliturvarahastot								Yhteensä	Osav. -hallinto	Paikallishallinto						Sosiaaliturvarahastot			
VELAT																								
8	Liikkeessä oleva raha																							
9	Talletukset (kaikki valuutat)										M										M			
9.1	Yön yli										M													
9.2	Määräaikaiset (1)										M													
9.3	Irtisanomisehtoiset (2) talletukset										M													
9.4	Repot										M													
10	Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet																							
11	Liikkeeseen lasketut velkapaperit																							
12	Rahamarkkinapaperit																							
13	Oma pääoma ja varaukset																							
14	Muut velat																							

Taulukko 3

Ei rahalaitoksille myönnettyjen lainojen erittely sektoreittain ja käyttötarkoituksittain ("neljännesvuosittaiset tiedot")

Tiedot on toimitettava neljännesvuosittain

	A. Kotimaa					B. Muut euroalueen jäsenvaltiot					
	Yritykset (S.11) ja kotitaloudet jne. (S.14 + S.15)					Yritykset (S.11) ja kotitaloudet jne. (S.14 + S.15)					
	Yhteensä	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet jne. (S.14)			Kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Yhteensä	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet jne. (S.14)		
Kulutusluotot			Asuntolainat	Muut (jäännöserä)	Kulutusluotot				Asuntolainat	Muut (jäännöserä)	
SAAMISET (kaikki valuutat)											
2 Lainat											
enintään vuoden											
yli vuoden mutta enintään 5 vuotta											
yli 5 vuoden											

Taulukko 4

Erittely maittain ("neljännesvuosittaiset tiedot")

Tiedot on toimitettava neljännesvuosittain

	B + osa C:stä. Muut euroalueen jäsenvaltiot (= pl. kotimaa) ja muut EU-maat ⁽²⁾															Osa C:stä. Ulkomaat (= pl. EU)
	BE	DK	DE	GR	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	Yhteensä ⁽³⁾
VELAT																
8 Liikkeessä oleva raha																
9 Talletukset (kaikki valuutat)																
a. Rahalaitokset																
b. Ei-rahallaitokset																
10 Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet																
11 Liikkeeseen lasketut velkapaperit																
12 Rahamarkkinapaperit																
13 Oma pääoma ja varaukset																
14 Muut velat																
SAAMISET																
1 Kassa																
2 Lainat (kaikki valuutat)																
a. Rahalaitoksille																
b. Ei-rahallaitoksille																
3 Muut arvopaperit kuin osakkeet (kaikki valuutat)																
a. Rahalaitosten laskemat																
b. Ei-rahallaitosten laskemat																
4 Rahamarkkinapaperit⁽¹⁾																
a. Rahalaitosten laskemat																
5 Osakkeet ja osuudet																
6 Kiinteä omaisuus																
7 Muut saamiset																

(1) Määritely hallussa oleviksi rahalaitosten liikkeeseen laskemiseksi rahamarkkinapapereiksi. Rahamarkkinapaperit käsittävät tässä yhteydessä myös rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet.

(2) Konsolidoidun taseen laskeminen edellyttäisi, että rahalaitokset kussakin euroalueeseen mahdollisesti myöhemmin liittyvässä valtiossa ilmoitettaisiin maittain eriteltynä.

(3) "Ulkomaiden" (poislukien EU-maat) erittely maittain saattaisi tuoda esiin kiintoisaa tietoa, mutta sen ei katsota kuuluvan tämän tilastoinnin piiriin. Rahalaitokset ks. SNA 93, osat S.121 ja S.122.

Taulukko 5

Erittely valuutoittain ("neljännesvuosittaiset tiedot")

Neljännesvuosittain toimitettavat tiedot

	Kaikki valuutat yhteensä	Euro & euroalueen kansalliset valuutat ^(e)	Muut EU-valuutat ^(f)	Muut valuutat				
				yhteensä	USD	JPY	CHF	Muut valuutat yhteensä
VELAT								
9	Talletukset							
A.	Kotimaa							
		a. Rahalaitokset	M	M				
		b. Ei-rahallaitokset	M					
B.	Muu euroalue							
		a. Rahalaitokset	M	M				
		b. Ei-rahallaitokset	M					
C.	Ulkomaat							
		a. Pankit			(⁴)			
		b. Muut kuin pankit			(⁴)			
10	Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet							
11	Liikkeeseen lasketut velkapaperit		M	M				
12	Rahamarkkinapaperit ⁽¹⁾		M	M				
13 + 14	Muut velat		M					

	Kaikki valuutat yhteensä	Euro & euroalueen kansalliset valuutat ⁽¹⁾	Muut EU-valuutat ⁽²⁾	Muut valuutat				
				yhteensä	USD	JPY	CHF	Muut valuutat yhteensä
SAAMISET								
2	Lainat							
	A. Kotimaa	a. Rahalaitoksille	M					
		b. Ei-rahallaitoksille	M	M				
	B. Muu euroalue	a. Rahalaitoksille	M					
		b. Ei-rahallaitoksille	M	M				
	C. Ulkomaat	a. Pankeille			⁽⁴⁾			
		b. Muille kuin pankeille			⁽⁴⁾			
3	Muut arvopaperit kuin osakkeet							
	A. Kotimaa	a. Rahalaitosten laskemat	M	M				
		b. Ei-rahallaitosten laskemat	M	M				
	B. Muu euroalue	a. Rahalaitosten laskemat	M	M				
		b. Ei rahallaitosten laskemat	M	M				
	C. Ulkomaat	a. Pankkien laskemat			⁽⁴⁾			
		b. Muiden kuin pankkien laskemat			⁽⁴⁾			
4	Rahamarkkinapaperit ⁽³⁾							
	A. Kotimaa	a. Rahalaitosten laskemat	M	M				
	B. Muu euroalue	a. Rahalaitosten laskemat	M	M				
5 + 6 + 7	Muut saamiset		M					

M "Kuukausittaiset tiedot" (ks. taulukko 1).

⁽¹⁾ Määritelty rahallaitosten liikkeeseen laskemiseksi rahamarkkinapapereiksi.

⁽²⁾ Määritelty hallussa oleviksi rahallaitosten liikkeeseen laskemiseksi rahamarkkinapapereiksi. Rahamarkkinapaperit sisältävät tässä yhteydessä rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet. Ei-rahallaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset instrumentit kuuluvat erään "muut arvopaperit kuin osakkeet", vaikka ne olisivat ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin rahamarkkinapaperit.

⁽³⁾ Konsolidoidun taseen aggregaattien laskeminen edellyttäisi rahallaitosten tilien erittelyä valuutoittain kunkin euroalueeseen mahdollisesti myöhemmin liittyvän valtion valuutan mukaan.

⁽⁴⁾ Nämä tiedot tulisi toimittaa vain laaduntarkkailua varten. Koska erät eivät sisälly virallisen tilastovaatimuksia koskevan julkaisun ("Implementation Package") taulukoihin, niitä ei todennäköisesti ole toimitettava, ellei niitä jo kerätä tiedonantajarahallaitoksilta.

OSA 3

**EKP:LLE TOIMITETTAVAAN KONSOLIDOITUUN TASEESEEN LIITTYVIÄ MÄÄRITELMIÄ
— SAAMISTEN JA VELKOJEN INSTRUMENTTILUOKAT****Yleiset määritelmät**

Kotimaa määritellään kuten neuvoston asetuksessa Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja.

Euroalueen rahalaitossektorin konsolidoidun taseen laatimiseksi tarvittava tiedonantajien joukko koostuu rahalaitoksista, jotka on lueteltu tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosten luettelossa ja jotka ovat euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden alueella. Niitä ovat

- alueella rekisteröidyt ja siellä sijaitsevat laitokset mukaan lukien alueen ulkopuolella sijaitsevien emoyhtiöiden tytäryhtiöt ja
- sellaisten laitosten sivukonttorit, joiden hallinnollinen päätoimipaikka on alueen ulkopuolella.

Tytäryhtiöt ovat erillisiä yhtiöitä, joissa toisella yhteisöllä on osake-enemmistö tai täysi omistus, kun taas sivukonttorit eivät ole erillisiä yhtiöitä (ts. niillä ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa) ja emoyhtiö omistaa ne kokonaan.

Tilastointia varten rahalaitokset konsolidoivat kaikkien samalla kansallisella alueella sijaitsevien toimipaikkonsa (hallinnollinen päätoimipaikka ja/tai sivukonttorit) liiketapahtumat. Hallinnolliset päätoimipaikat voivat ilmoittamisensa tilastotiedoissa konsolidoida myös kaikkien samalla kansallisella alueella sijaitsevien rahalaitostytäryhtiöidensä liiketapahtumat, mutta luottolaitosten ja muiden rahalaitosten liiketapahtumat tulee kuitenkin eriyttää toisistaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) vähimmäisvarantojärjestelmän soveltamista varten. Ilmoitettavissa tilastotiedoissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää konsolidointia.

Tilastointia varten offshore-rahoituskeskuksissa sijaitsevien laitosten kotipaikaksi katsotaan niiden sijaintipaikka.

Alkuperäinen maturiteetti viittaa rahoitusinstrumentin kiinteään määräaikaan, jota ennen sitä ei voi lunastaa takaisin (esimerkiksi velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen sakko (esimerkiksi tiettyntyyppiset talletukset). Irtisanomisaika alkaa siitä hetkestä, kun instrumentin haltija ilmoittaa aikomuksestaan lunastaa instrumentin, ja päättyy sinä päivänä, kun haltija voi muuttaa instrumentin rahaksi ilman seuraamuksia. Rahoitusinstrumentit luokitellaan irtisanomisajan mukaan vain silloin, kun niillä ei ole sovittua määräaika.

Rahalaitosten tilinpäätöksissään soveltamat kirjanpitosäännöt noudattavat sitä kansallista lainsäädäntöä, jolla pankkien tilinpäätöksiä koskeva EU:n direktiivi (86/635/ETY) on pantu täytäntöön, ja muita sovellettavia kansainvälisiä standardeja. Jäsenvaltioissa voimassa olevat kirjanpitomenettelyt eivät kuitenkaan rajoita sitä, että kaikki saamiset ja velat on ilmoitettava bruttomääräisinä tilastointia varten.

Sektorien määritelmät

Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmää (EKT 95) käytetään sektoriluokituksen mallina. Lisätietoja siitä, miten sektoriluokitusta sovelletaan vastapuoliin, jotka ovat kotimaan alueen ulkopuolella olevia ei-rahallaisia, on raha- ja pankkitilastojen sektorikäsi kirjassa "Money and Banking Statistics Sector Manual".

Rahalaitosten määritelmää käsiteltiin jo edellä. Euroalueen ulkopuolella sijaitsevista pankeista käytetään mieluummin nimitystä "pankit" kuin rahalaitokset, koska termiä "rahailaitos" käytetään vain euroalueella sijaitsevista pankeista. Samalla tavoin termiä "ei-rahailaitokset" käytetään vain euroalueella; muiden maiden olessa kyseessä on syytä käyttää termiä "muut kuin pankit". Luokka "ei-rahailaitokset" käsittää seuraavat sektorit ja alasektorit.

- *Julkisyhteisöt*. Kotimaiset yksiköt, jotka harjoittavat sellaisia toimintoja, joiden tarkoituksena on pääasiallisesti markkinattomien, yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen tarkoitettujen tavaroiden ja palveluiden tuottaminen ja/tai kansantulon ja -varallisuuden uudelleen jakaminen (EKT 95, kohdat 2.68–2.70).
- *Valtionhallinto*. Valtion ministeriöt ja keskusvirastot, joiden toimivalta ulottuu koko talousalueelle, lukuun ottamatta sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 95, kohta 2.71).
- *Osavaltionhallinto*. Erilliset institutionaaliset yksiköt, jotka hoitavat joitakin julkisen hallinnon tehtäviä valtionhallintoa alemmalla, mutta paikallishallintoa ylemmällä tasolla, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 95, kohta 2.72).

- *Paikallisballinto*. Julkisen hallinnon elimet, joiden toimivalta ulottuu ainoastaan talousalueen paikalliseen osaan, lukuun ottamatta sosiaaliturvarahastojen paikallisia laitoksia (EKT 95, kohta 2.73).
- *Sosiaaliturvarahastot*. Valtionhallinnon, osavaltionhallinnon ja paikallishallinnon institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallinen toiminta on tuottaa sosiaalisia etuisuuksia (EKT 95, kohta 2.74).

Muut kotimaiset yksiköt. Kotimaiset ei-rahalliset, jotka eivät kuulu julkisyhteisöihin. Näitä ovat

- *Muut rahoituksen välittäjät*. Ei-monetaariset rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt (lukuun ottamatta vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja), jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muuten kuin valuuttana, talletuksina ja/tai talletusten läheisinä vastikkeina muilta institutionaalisilta yksiköiltä kuin rahallaisilta (EKT 95, kohdat 2.53–2.67).
- *Vakuutuslaitokset ja eläkerahastot*. Ei-monetaariset rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt, jotka pääasiallisesti ovat riskien yhdistelyyn liittyvän rahoituksen välittäjiä (EKT 95, kohdat 2.60–2.67).
- *Yritykset*. Yritykset ja yritysmäiset yksiköt, jotka eivät välitä rahoitusta vaan ovat pääasiallisesti tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen markkinatuottajia (EKT 95, kohdat 2.21–2.31).
- *Kotitaloudet*. Henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina, yksinomaan omaa loppukäyttöä varten tarkoitettujen tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen tuottajina sekä markkinatavaroiden ja rahoitus- ja muiden palvelujen tuottajina, jos nämä toiminnot eivät ole yritysmäisten yhteisöjen toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt, jotka pääasiallisesti tuottavat markkinattomia tavaroita ja palveluita tietyille kotitalousryhmille (EKT 95, kohdat 2.75–2.88).

Instrumenttiluokkien määritelmät

Konsolidoituun taseeseen sisältyvien saamis- ja velkaluokkien määritelmässä otetaan huomioon erilaisten rahoitusjärjestelmien ominaispiirteet. Erittelemällä instrumentit maturiteetin mukaan niiden määrittelyä voidaan yhdenmukaistaa silloin, kun eri rahoitusmarkkinoilla käytettävät instrumentit eivät ole täysin vertailukelpoisia keskenään.

Seuraavissa taulukoissa on eri instrumenttiluokkien yksityiskohtaiset standardoidut kuvaukset. Kansalliset keskuspankit mukauttavat määritelmät kansallisella tasolla soveltuviksi instrumenttiluokiksi EKP:n asetuksen mukaisesti (¹).

(¹) Yksityiskohtaisempia ohjeita voi tarvittaessa saada raha- ja pankkitilastojen laatimisoppaasta "Money and Banking Statistics Compilation Guide" ja sen täydennyksistä.

Rahalaitossektorin kuukausitaseen instrumenttiluokkien tarkat kuvaukset Implementation Package -tilastointiohjeen (IP) mukaan

SAAMISET

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
1. Kassa.	Hallussa olevat kotimaiset ja ulkomaiset liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen maksamiseen.
2. Lainat.	<p>Tässä tiedonkeruussa lainat sisältävät tiedonantajarahalaitosten lainanottajille lainaamat varat, jotka eivät perustu jälkimarkkinakelpoiisiin velkakirjoihin tai joita edustaa vain yksi velkakirja (siitä huolimatta, että se olisi tullut jälkimarkkinakelpoiseksi). Lainat sisältävät muihin rahalaitoksiin tehdyt talletukset.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kotitalouksille myönnettyt lainat, joihin sisältyvät kulutusluotot (lainat, jotka on myönnetty henkilökohtaiseen käyttöön tulevien kulutustavaroiden ja palvelujen hankkimiseksi), asuntolainat (lainat, jotka myönnetään asunnon hankkimiseen, myös rakentamiseen ja peruskorjaukseen myönnettyt lainat) ja muut lainat (lainat, jotka myönnetään esimerkiksi liiketoiminnan velkajärjestelyihin, opiskeluun ja muihin vastaaviin tarkoituksiin). — Muihin rahalaitoksiin tehdyt talletukset. — Kolmansille osapuolille myönnettyt rahoitusleasingsopimukset. — Ongelmaluotot, joita ei ole vielä maksettu takaisin tai poistettu luottotappioiden. — Hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit. — Talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
3. Muut arvopaperit kuin osakkeet.	Muut arvopaperit kuin osakkeet, muut omaan pääomaan rinnastettavat instrumentit tai rahamarkkinapaperit. Nämä ovat yleensä siirtokelpoisia, ja niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai ne voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella, ja ne eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat arvopaperit (lukuun ottamatta niitä, joilla käydään kauppaa rahamarkkinoilla — katso kohta 4), jotka takaavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä (tai -päivinä) tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä ajankohdasta. Erään kuuluvat myös siirtokelpoiset lainat, jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla.
3./a. Muut arvopaperit kuin osakkeet, kun niiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi.	<ul style="list-style-type: none"> — Jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 4). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi, ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään vuoden pituisina saamistodistuksina, talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
3./b. Muut arvopaperit kuin osakkeet, kun niiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta.	<ul style="list-style-type: none"> — Jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 4). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli vuoden mutta enintään 2 vuoden pituisina saamistodistuksina, talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
3./c. Muut arvopaperit kuin osakkeet, kun niiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta.	<ul style="list-style-type: none"> — Jälkimerkkinakelpoiset saamistodistukset (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 4). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli 2 vuoden pituisina saamistodistuksina, talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
4. Rahamarkkinapaperit.	<p>Tähän erään sisältyvät rahalaitosten hallussa olevat rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimerkkinakelpoiset instrumentit, jotka ovat erittäin likvidejä, koska niillä käydään kauppaa likvideillä rahamarkkinoilla (eli markkinoilla, joilla on suuri liikevaihto ja suurehkot kaupankäynnin volyymit ja joilla instrumentit voidaan vaihtaa rahaksi välittömästi ja pienin kustannuksin ja joilla laiminlyöntiriski ja korkoriski ovat vähäiset), joihin osallistuvat pääasiassa rahalaitokset ja muut rahoituslaitokset. Rahamarkkinapapereiden määrittelemisestä ja maittäisesta luokittelemisesta on lisäopastusta Euroopan keskuspankin raha- ja pankkitilastojen laatimisoppaan (Money and Banking Statistics Compilation Guide) täydennysosan 1 osassa Rahamarkkinapaperit — Ohjeet johdonmukaisuuden varmistamiseksi rahaliitossa (Money Market Paper — Guidance to ensure consistency in classification across the EMU). Tähän erään sisältyvät myös rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet (katso kohta 10).</p>
5. Osakkeet ja osuudet.	<p>Arvopaperit, jotka luovat yrityksiin tai yritysmäisiin yhteisöihin omistajan oikeuksia. Tällaiset arvopaperit oikeuttavat yleensä haltijansa osuuteen yritysten tai yritysmäisten yhteisöjen voitoista sekä selvitystilassa osuuteen niiden omista varoista.</p>
6. Kiinteä omaisuus.	<p>Tässä tiedonkeruussa kiinteä omaisuus koostuu aineellisesta tai aineettomasta ominaisuudesta, ei kuitenkaan rahoitusvaateista, jota tiedonantajarahalaitoksen on tarkoitus käyttää toistuvasti yli vuoden ajan. Kiinteä omaisuus käsittää rahalaitoksen omistamat maa-alueet ja rakennukset sekä kaluston, ohjelmistot ja muut infrastruktuurit.</p>
7. Muut saamiset.	<p>Muut kuin edellä mainitut saamiset.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on positiivinen. — Ns. "suspense"-erien saamiset bruttomääräisinä — Siirtosaamiset bruttomääräisinä. — Korkosaamiset lainoista. — Osinkosaamiset. — Saamiset, jotka eivät liity varsinaiseen rahalaitostoimintaan. — Valtion liikkeeseen laskema metallirahan vastaerä (ainoastaan kansallisten keskuspankkien taseissa).

VELKALUOKAT

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
8. Liikkeessä oleva raha.	<p>Liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksuihin.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemat setelit. — Muiden rahalaitosten liikkeeseen laskemat setelit. — Kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemat metallirahat. — Valtion liikkeeseen laskemat metallirahat.

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
9. Talletukset.	Tiedonantajarahalaitosten kaikille velkojille kohdistettavissa olevat velkaerät, jotka eivät ole arvopaperipohjaisia. Tiedonkeruuta varten tämä luokka jaotellaan yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin ja takaisinostosopimuksiin (repot).
9.1. Yön yli-talletukset.	<p>Talletukset, jotka voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tiliin kohdistuvaa veloituksen kirjausta tai vastaavaa. Rahalaitosten liikkeeseen laskemissa rahakorteissa olevat rahamäärät kirjataan tähän erään. Tähän erään ei kirjata ei-siirtokelpoisia talletuksia, jotka ovat vaadittaessa takaisin maksettavia, mutta joihin sovelletaan tällöin merkittäviä sakkomaksuja.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa muuttaa välittömästi rahaksi ilman merkittävää viivettä tai rajoituksia, mutta joita ei voida siirtää. — Talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa muuttaa välittömästi rahaksi talletuskentekopäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä ilman merkittäviä sakkomaksuja tai rajoituksia, mutta joita ei voida siirtää. — Talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan siirtää ilman merkittäviä rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tiliin kohdistuvaa veloituksen kirjausta tai vastaavaa. — Rahakorteissa olevat rahamäärät (korolliset tai korottomat). — Ei-siirtokelpoiset lainat, jotka on maksettava takaisin lainan myöntämispäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä. — ”Yön yli -talletuksiin” läheisesti rinnastettavat ns. ”suspense” -erät bruttomääräisinä.
9.2. Määräaikaistalletukset.	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joita ei voida muuttaa rahaksi ennen sovittua kiinteän määräajan kuluista tai joiden ennaikaisesta rahaksi muuttamisesta haltijan on maksettava jonkinlainen sakkomaksu. Tähän erään sisältyvät myös hallinnollisesti säännellyt talletukset, joissa maturiteettikriteeri ei ole merkitsevä (ne luokitellaan maturiteettiluokkaan ”yli 2 vuoden”).
9.2./a. Talletukset, joiden sovittu määräaika on enintään vuosi.	<ul style="list-style-type: none"> — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on enintään vuosi ja joita ei voida muuttaa rahaksi ennen tuota määräaika. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on enintään vuosi, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaika, jos nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on annettu, nämä talletukset olisi luokiteltava soveltuvin osin eriin 9.3./a. tai 9.3./b. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on enintään vuosi, mutta jotka voidaan maksaa takaisin vaadittaessa tietyin seuraamuksin. — Enintään vuoden päästä suljettavien johdannaissopimusten marginaalimaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta, mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. — Ei-siirtokelpoiset ja siirtokelpoiset lainat, jotka perustuvat vain yhteen velkakirjaan ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi. — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat ei-jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään vuoden pituisina talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla. — ”Enintään vuoden pituisiin määräaikaistalletuksiin” läheisesti rinnastettavat ns. ”suspense” -erät bruttomääräisinä.

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
<p>9.2./b. Talletukset, joiden sovittu määräaika on yli vuosi mutta enintään 2 vuotta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta ja joita ei voida muuttaa rahaksi ennen tuota määräaika. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaika, jos nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on annettu, nämä talletukset olisi luokiteltava soveltuvin osin eriin 9.3./a. tai 9.3./b. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan maksaa takaisin vaadittaessa tietyin seuraamuksin. — Yli vuoden mutta enintään kahden vuoden päästä suljettavien johdannaissopimusten marginaalimaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta, mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. — Ei-siirtokelpoiset ja siirtokelpoiset lainat, jotka perustuvat vain yhteen velkakirjaan ja joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta. — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat ei-jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli vuoden mutta enintään 2 vuoden pituisina talletuksina ja lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla. — ”Yli vuoden mutta enintään 2 vuoden pituisiin määräaikaistalletuksiin” läheisesti rinnastettavat ns. ”suspense” -erät bruttomääräisinä.
<p>9.2./c. Talletukset, joiden sovittu määräaika on yli kaksi vuotta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli kaksi vuotta ja joita ei voida muuttaa rahaksi ennen tuota määräaika. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli kaksi vuotta mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaika, jos nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on tehty, nämä talletukset on luokiteltava soveltuvin osin eriin 9.3./a. tai 9.3./b. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joiden kiinteä määräaika on yli kaksi vuotta mutta jotka voidaan maksaa takaisin vaadittaessa tietyin seuraamuksin. — Talletukset (riippumatta maturiteetista), joiden korot ja/tai ehdot on määritelty kansallisessa lainsäädännössä ja joilla on erityinen, yli kahden vuoden päästä toteutuva tarkoitus (esimerkiksi asuntorahoitus), vaikka talletukset olisivat teknisesti vaadittaessa takaisin maksettavia. — Yli kahden vuoden päästä suljettavien johdannaissopimusten marginaalimaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta, mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. — Ei-siirtokelpoiset ja siirtokelpoiset lainat, jotka perustuvat vain yhteen velkakirjaan ja joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta. — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat ei-jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli 2 vuoden pituisina velkapapereina, talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla. — ”Yli 2 vuoden pituisiin määräaikaistalletuksiin” läheisesti rinnastettavat ns. ”suspense” -erät bruttomääräisinä
<p>9.3. Irtisanomisehtoiset talletukset.</p>	<p>Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla ei ole sovittua määräaika, mutta joihin sovelletaan irtisanomisaikaa, jonka kuluessa rahaksi muuttaminen ei ole mahdollista tai ei ole mahdollista ilman seuraamuksia. Tämä luokka sisältää sellaiset lain mukaan periaatteessa vaadittaessa takaisin maksettavat talletukset, joihin kansallisen käytännön mukaan kuitenkin sovellettaisiin merkittäviä sakkomaksuja ja rajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan ”enintään 3 kk”), ja sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaika, mutta joissa on nostorajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan ”yli 3 kk”).</p>

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
<p>9.3./a. Irtisanomisehtoiset talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaika ja joihin sovelletaan enintään 3 kuukauden irtisanomisaikaa; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, on siitä maksettava sakkomaksu. — Ei-siirtokelpoiset avistatalletukset ja muut vähittäispankkitoimintaan liittyvät talletukset, jotka ovat lain mukaan vaadittaessa maksettavia, mutta joiden rahaksi muuttaminen johtaa merkittäviin sakkomaksuihin. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika, ja joihin on sovellettu alle 3 kuukauden irtisanomisaikaa siinä tapauksessa, että ne halutaan nostaa ennen määräaika. — Tällaisiin talletuksiin läheisesti rinnastettavat ns. "suspense" -erät bruttomääräisinä.
<p>9.3./b. Irtisanomisehtoiset talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 3 kuukautta joista: irtisanomisajaltaan yli 2 vuoden (soveltuvin osin).</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaika ja joihin sovelletaan yli 3 kuukauden irtisanomisaikaa; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, on siitä maksettava sakkomaksu. — Sijoitustilit, joihin ei sovelleta irtisanomisaikaa ja joilla ei ole sovittua määräaika, mutta joissa on nostorajoituksia. — Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika ja joihin on sovellettu yli 3 kuukauden irtisanomisaikaa siinä tapauksessa, että ne halutaan nostaa ennen määräaika. — Tällaisiin talletuksiin läheisesti rinnastettavat ns. "suspense" -erät bruttomääräisinä.
<p>9.4. Repot.</p>	<p>Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajarahalaitokset saavat arvopapereista, jotka ne myyvät tiettyyn hintaan samalla sitoutuen ostamaan ne (tai vastaavat arvopaperit) takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyinä myöhempänä ajankohtana.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rahat, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle takaisinostosopimuksella tilapäisesti siirretyistä arvopapereista. — Rahat, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle (käteisvakuutta vastaan) tilapäisesti lainatuista joukkovelkakirjoista. — Rahat, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle ns. sale/buy back -sopimuksella tilapäisesti siirretyistä arvopapereista.
<p>10. Rahamarkkinarahastojen rahasto-osuudet.</p>	<p>Rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemat rahasto-osuudet. Rahamarkkinarahastot ovat sijoitusyrityksiä, joiden rahasto-osuudet ovat likvidiydeltään talletusten läheisiä vastineita. Rahamarkkinarahastot sijoittavat ensisijaisesti rahamarkkinainstrumentteihin ja/tai muihin jälkimarkkinakelpoisiin velkapapereihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään vuoden, ja/tai pankkitalletuksiin ja/tai joiden tarkoituksena on saavuttaa tuotto prosentti, joka vastaa rahamarkkinainstrumenttien korkoja.</p>
<p>11. Liikkeeseen lasketut velkapaperit.</p>	<p>Sellaiset tiedonantajarahalaitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit (eivät kuitenkaan osakkeet tai rahamarkkinapaperit), jotka yleensä ovat siirtokelpoisia ja joilla käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella, ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat arvopaperit (lukuun ottamatta niitä, joilla käydään kauppaa rahamarkkinoilla — katso kohta 12), jotka takaavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä (tai -päivinä) tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellystä ajankohdasta. Siihen kuuluvat myös siirtokelpoiset lainat, jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla.</p>

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
<p>11./a. Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on korkeintaan vuosi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 12). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään vuosi ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään vuoden pituisina velkapapereina, talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla.
<p>11./b. Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 12). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden mutta enintään 2 vuotta ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli vuoden mutta enintään 2 vuoden pituisina velkapapereina, talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla.
<p>11./c. Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit (velkakirjaan perustuvat tai muut), joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta ja joilla ei käydä kauppaa rahamarkkinoilla (katso kohta 12). — Siirtokelpoiset lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli kaksi vuotta ja jotka on järjestetty uudelleen niin, että niitä edustaa suuri määrä identtisiä velkakirjoja, joilla käydään kauppaa järjestäytyneillä (jälki)markkinoilla. — Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan yli 2 vuoden velkapapereiden, talletusten tai lainojen muodossa liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla.
<p>12. Rahamarkkinapaperit.</p>	<p>Tähän erään sisältyvät rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset instrumentit, jotka ovat erittäin likvidejä, koska niillä käydään kauppaa likvideillä rahamarkkinoilla (eli markkinoilla, joilla on suuri liikevaihto ja suurehkot kaupankäynnin volyymit ja joilla instrumentit voidaan vaihtaa rahaksi välittömästi ja pienin kustannuksin ja joilla laiminlyöntiriski ja korkoriski ovat vähäiset), joihin osallistuvat pääasiassa rahalaitokset ja muut rahoituslaitokset. Rahamarkkinapapereiden määrittelemisestä ja maittaisesta luokittelemisesta on lisäopastusta EKP:n raha- ja pankkitalastojen laatimisoppaan (Money and Banking Statistics Compilation Guide) täydennysosan 1 osassa Rahamarkkinapaperit — Ohjeet johdonmukaisuuden varmistamiseksi rahaliitossa (Money Market Paper — Guidance to ensure consistency in classification across the EMU).</p>
<p>13. Oma pääoma ja varaukset.</p>	<p>Tässä tiedonkeruussa erä käsittää velat, jotka aiheutuvat tiedonantajarahalaitosten osakkeenomistajille tai muille omistajille osakeanneissa myymistä osakkeista, jotka takaavat osakkeen haltijalle omistajan oikeuksia rahalaitoksessa ja yleensä osuuden sen voitoista sekä selvitystilassa osuuden sen omista varoista. Erään kuuluvat myös rahastot, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista tai sellaisista varoista, jotka tiedonantajarahalaitos on pannut talteen vastaisuudessa odotettavissa olevien maksujen ja sitoumusten varalta.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Oma pääoma. — Jakamattomat voitot ja rahastot. — Kohdistetut varaukset laina-, arvopaperi- ja muuntotyypisiä saamia varten. — Bruttomääräiseltä markkina-arvoltaan negatiivisista johdannaispositioista aiheutuvien realisointimien tappioiden vastaerä.

IP-luokka	Pääpiirteiden kuvaukset (IP-nimikkeistön mukaan)
14. Muut velat.	<p>Velat, jotka eivät kuulu muihin eriin.</p> <ul style="list-style-type: none">— Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on negatiivinen.— Ns. "suspense" -erät bruttomääräisinä.— Siirtovelat bruttomääräisinä.— Maksamatta olevat talletusten korot.— Maksamattomat osingot.— Velat, jotka eivät perustu varsinaiseen rahalaitostoimintaan.— Varaukset kolmansille osapuolille olevia velkoja varten.— Johdannaissopimusten marginaalimaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta, mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan.— Ilman käteisvakuuksia lainaksi annetuista arvopapereista aiheutuneet nettopositiot.— Arvopaperikauppojen tulevista tilityksistä ja toimituksista aiheutuvat nettovelat.

LIITE II

VÄHIMMÄISVARANTOJÄRJESTELMÄN SOVELTAMISEEN LIITTYVÄT ERITYISSÄÄNNÖKSET JA SIIRTYMÄKAUDEN SÄÄNNÖT

1 OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET**I. Tiedonkeruu pieniltä laitoksilta**

1. Minimitiedonkeruu pieniltä luottolaitoksilta Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) vähimmäisvarantojärjestelmää varten käsittää taulukon 1A mukaiset tiedot. Pienten laitosten varantopohjatiedot kolmea (kuukauden pituista) pitoajanjaksoa varten perustuvat vuosineljänneksen lopun tietoihin, jotka kansalliset keskuspankit keräävät viimeistään 28. pankkipäivänä kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

II. Tiedonkeruu EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisilta laitoksilta, jotka ilmoittavat tietonsa konsolidoidusti ryhmänä

2. Saatuaan luvan Euroopan keskuspankilta (EKP) vähimmäisvarantojärjestelmän alaiset luottolaitokset voivat antaa tilastotietonsa konsolidoidusti niin, että ne koskevat ryhmää luottolaitoksia, jotka ovat vähimmäisvarantovelvollisia samalla kansallisella alueella edellyttäen, että kaikki asianomaiset laitokset ovat ilmoittaneet luopuvansa minkäänlaisiin varantovelvoitteesta tehtäviin könttäsommavähennyksiin liittyvistä eduista. Könttäsommavähennys jää kuitenkin koko ryhmän eduksi. Kaikki asianomaiset laitokset luetaan erikseen EKP:n rahalaitosten luettelossa.
3. Jos koko ryhmän katsotaan olevan ”pieni”, sen tulee täyttää ainoastaan pienten laitosten suppeammat raportointivaatimukset. Muussa tapauksessa sovelletaan täysimääräisiä raportointivaatimuksia.

III. Sarake ”(joista) varantovelvolliset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit”

4. Sarake ”(joista) varantovelvolliset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit” (lyhennetty taulukossa muotoon ”varantovelvolliset LL:t, EKP + KKP:t”) ei sisällä tiedonantajalaitosten velkoja niille laitoksille, jotka vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luettelon mukaan eivät kuulu EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän piiriin, eli laitoksille, jotka ovat järjestelmän ulkopuolella muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn takia.
5. Vähimmäisvarantojärjestelmän piiristä vapautettujen laitosten luettelo sisältää ainoastaan ne laitokset, jotka ovat järjestelmän ulkopuolella muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn takia. Laitoksia, jotka on väliaikaisesti vapautettu vähimmäisvarantovelvoitteesta tervehdyttämismenettelyn takia, kohdellaan kuten vähimmäisvarantovelvoitteen alaisia laitoksia, ja sen vuoksi niihin kohdistuvat velat sisältyvät sarakkeeseen ”(joista) varantovelvolliset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit”. Sarakkeeseen kuuluvat myös velat sellaisille laitoksille, joiden ei itse asiassa tarvitse pitää varantotalletusta EKPJ:ssä könttäsommavähennyksen takia.

2 OSA

SIIRTYMÄKAUDEN SÄÄNNÖT**I. Luottolaitokset, joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset**

6. Jotta voitaisiin laskea oikein varantopohja, johon sovelletaan positiivista varantoprosenttia, tarvitaan yksityiskohtainen kuukausittainen erittely yli 2 vuoden määräaikaisista talletuksista, talletuksista, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta, ja luottolaitosten reposopimuksiin liittyvistä veloista, jotka kohdistuvat kotimaan ja muun euroalueen sektoreihin ”rahalaitokset”, ”varantovelvolliset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit” ja ”valtio”, sekä sektoriin ”ulkomaat”. Luottolaitokset voivat ilmoittaa velkansa siten, että ne kohdistuvat ryhmään ”muut rahalaitokset kuin vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit”, sen sijaan että ne ilmoittaisivat ne kohdistetuina erikseen ryhmiin ”rahalaitokset” ja ”vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit” edellyttäen, että tiedot ovat edelleen riittävän tarkkoja eikä tämä vaikuta lihavoituihin eriin. Lisäksi vähimmäisvarantovelvolliset luottolaitokset voivat — kansallisten tiedonkeruujärjestelmien mukaan ja sanotun rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen rahalaitosten tasetta koskevien määritelmien ja luokitusperiaatteiden täysimääräistä noudattamista — antaa vaihtoehtoisesti varantopohjan laskemiseen tarvittavat tiedot, lukuun ottamatta tietoja siirtokelpoisista instrumenteista, liitteessä I olevan taulukon 1 alaviitteen 7 mukaisesti, jos tämä ei vaikuta lihavoituihin eriin.

7. Näiden tietojen ilmoittaminen on pakollista joulukuun 1999 lopun tiedoista alkaen (lukuun ottamatta erää "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta", jonka ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoisista). Tuohon päivämäärään asti tiedonantajalaitokset voivat halutessaan antaa tarvittavat tiedot vapaaehtoisesti, ts. ne voivat ilmoittaa joko todellisia lukuja (myös erät, joiden arvo on nolla) tai "tiedot puuttuvat" (käyttäen soveltuvaa merkintää) vuoden pituisena siirtymäkautena, joka alkaa 1. tammikuuta 1999.
8. Tiedonantajalaitosten on valittava, haluavatko ne ilmoittaa tietonsa siirtymäkauden aikana todellisina lukuina tai käyttäen merkintää "tiedot puuttuvat". Laitos, joka on päättänyt ilmoittaa tietonsa todellisina lukuina, ei voi sen jälkeen käyttää merkintää "tiedot puuttuvat".
9. Luottolaitosten on laskettava varantopohjansa kolmannen vaiheen ensimmäiselle pitoajanjaksolle avaustaseensa 1. tammikuuta 1999 perusteella⁽¹⁾.

II. Pienet luottolaitokset

10. Myös pienten luottolaitosten on laskettava varantopohjansa kolmannen vaiheen ensimmäiselle pitoajanjaksolle avaustaseensa 1. tammikuuta 1999 perusteella, mutta nämä tiedot on ilmoitettava viimeistään 10. helmikuuta 1999.
11. Pienten vähimmäisvarantovelvollisten luottolaitosten on annettava neljännesvuosittain varantopohjan laskemiseksi tarvittavat tiedot (kohdat, jotka on merkitty tähdellä * liitteessä I olevassa taulukossa 1) jäljempänä esitetyn taulukon mukaisesti. On varmistettava, että tämä taulukko vastaa tarkasti taulukkoa 1 jäljempänä esitetyn mukaisesti.

⁽¹⁾ Tässä asetuksessa 1.1.1999 avaustase on sama kuin vuoden 1998 viimeisen päivän tase.

Taulukko 1A:

Tiedot, jotka pienten luottolaitosten on toimitettava neljännesvuosittain vähimmäisvarantojärjestelmää varten

	Varantopohja laskettu seuraavien taulukon 1 sarakkeiden summana: (a) - (b) + (c) + (d) + (e) + (f) - (g) + (h) + (i) + (j) + (k)
TALLETUSVELAT (Euro ja muut kuin euroalueen valuutat yhdistetty)	
9 TALLETUKSET YHTEENSÄ	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
josta:	
9.2e + 9.2x määräaikaisten yli kaksi vuotta	
josta:	
9.3e + 9.3x irtisanomisehtoisten yli kaksi vuotta	Vapaaehtoinen tietojen antaminen
josta:	
9.4e + 9.4x repot	
	Liikkeessä olevat, taulukon 1 sarake (1)
JÄLKIMARKKINAKELPOISET VELKAINSTRUMENTIT (Euro ja muut kuin euroalueen valuutat yhdistetty)	
11 LIIKKEESEEN LASKETUT VELKAPAPERIT 11e + 11x maturiteetti enintään 2 vuotta	
11 LIIKKEESEEN LASKETUT VELKAPAPERIT 11e + 11x maturiteetti yli 2 vuotta	
12 RAHAMARKKINAPAPERIT	

LIITE III

MUIDEN PIENTEN RAHALAITOSTEN KUIN LUOTTOLAITOSTEN RAPORTOINTIVAATIMUKSET

Kun kansalliset keskuspankit päättävät vapauttaa täysimääräisistä raportointivaatimuksista sellaisia pieniä rahalaitoksia, jotka eivät ole luottolaitoksia, niiden tulee ilmoittaa asiasta näille rahalaitoksille. Kansallisten keskuspankkien tulee kuitenkin kerätä näiltä laitoksilta edelleen ainakin vuosittaiset tasetiedot, jotta suppeamman tiedonkeruun piirissä olevien laitosten osuutta voidaan seurata.

LIITE IV

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA TIEDONANTAJIEN TULEE NOUDATTAA

Euroopan keskuspankin (EKP) tilastointiin liittyvät raportointivaatimukset täyttääkseen tiedonantajien tulee noudattaa seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset

- a) Tiedonantajien tulee toimittaa tiedot oikea-aikaisesti ja kansallisten keskuspankkien asettamien määräaikojen mukaisesti.
- b) Tilastotiedot tulee esittää kansallisten keskuspankkien määrittelemien teknisten raportointivaatimusten mukaisessa muodossa.
- c) Yhteyshenkilö(t) tulee mainita.
- d) Teknisiä määrittelyjä, jotka koskevat tiedonsiirtoa kansallisiin keskuspankkeihin, tulee noudattaa.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset

- e) Tilastotiedoissa ei saa olla virheitä:
 - kaikki lineaariset rajoitteet tulee täyttää (esimerkiksi taseiden tulee täsmätä, välisummien ja loppusumman tulee täsmätä), ja
 - eri raportointifrekvenssein toimitettujen tietojen tulee vastata toisiaan.
- f) Tiedonantajien tulee voida antaa lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista.
- g) Tilastotietojen tulee olla aukottomia; puuttuvista tiedoista tulee ilmoittaa ja antaa selitys kansallisille keskuspankeille ja ne tulee soveltuvin osin toimittaa mahdollisimman pian.
- h) Tilastotiedoissa ei saa olla jatkuvia ja rakenteellisia aukkoja.
- i) Tiedonantajien tulee noudattaa niitä mittasuhteita ja desimaalitarkkuuksia, jotka kansalliset keskuspankit ovat määritelleet toimitettavien tietojen teknistä siirtoa varten.
- j) Tiedonantajien tulee noudattaa kansallisten keskuspankkien antamia ohjeita lukujen pyöristämisestä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset

- k) Tilastotietojen tulee vastata EKP:n asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja.
- l) Mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien tulee mahdollisuuksiensa mukaan seurata ja mitata säännöllisesti käyttämiensä tilastointiperusteiden ja EKP:n asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja.
- m) Tiedonantajien tulee pystyä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien periodien tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset

- n) EKP:n ja kansallisten keskuspankkien määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä tulee noudattaa. Säännöllisistä tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin tulee liittää perustelut.
-

TÄRKEÄ ILMOITUS LUKIJOILLE

Asia: Muutoksia Euroopan yhteisöjen virallisen lehti 1999

Vuonna 1999 EYVL:n L- ja C-sarja on saatavissa:

- paperiversiona
- mikrokortteina
- neljännesvuosittain julkaistavana CD-ROM-levynä
- kuukausittain julkaistavana yhdistettynä CD-ROM- ja Internetpalveluna
- kaupallisten tietokantojen eli CELEXin (<http://europa.eu.int/celex>) ja EUDORin (<http://eudor.eur-op.eu.int/>) kautta
- ilmaisen EUR-Lex-palvelun kautta (<http://europa.eu.int/eur-lex>) 45 päivän lehdet

PAPERIVERSIONA

Vuoden 1999 EYVL:n L- ja C-sarjan tilaus paperiversiona maksaa 840 € (*). Hinnankorotus on tarpeen tuotanto- ja postituskustannusten kattamiseksi.

LISÄKUSTANNUKSET PAPERIVERSION JÄLKITOIMITUKSESTA

Paperiversioiden jälkitoimituksesta peritään tilaajalta lisämaksu 1. huhtikuuta 1999 jälkeen EUR-OPille aiheutuvien ylimääräisten keräämis-, varastointi ja lähettämiskustannusten kattamiseksi. Paperiversioiden jälkitoimituksesta laskutetaan 280 € (*) kuukautta kohden, mikä on silti vähemmän kuin irtonumerohintaan myytävien puuttuvien numeroiden kokonaiskustannukset. Näiden kustannusten välttämiseksi suosittelemme kaikille tilaajille tilauksen uudistamista mahdollisimman nopeasti tai Eur-Lexin EYVL-palvelun CD-ROM-levyn uusimman painoksen ostamista. Tämä CD-ROM maksaa joko 100 € (*) tai 140 € (*) kattaakseen kyseiset kuukaudet.

EYVL:n L- JA C-SARJA CD-ROM-LEVYLLÄ

Neljännesvuosittain ilmestyvän CD-ROM-levyn tilaukseen, joka maksaa 396 € (*), sisältyy pitkälle kehitetyt hakumahdollisuudet ja tekstimuodot sekä julkaisutiedot sellaisina kuin ne ovat Celex-tietokannassa. Nykyisten tilaajien vuoden 1998 alennushinnasta on luovuttu.

Vuonna 1999 tuodaan markkinoille EYVL:n L- ja C-sarjan sisältävä uusi yhdistetty CD-ROM- ja Internet-palvelu, joka perustuu Eur-Lex-järjestelmään ja jonka tilaushinta on 144 € (*). Se ilmestyy kerran kuussa ja tarjoaa pääsyn PDF-tiedostoihin sekä CD-ROM-levyllä että Eur-Lexin Internet-sivustossa. CD-ROM-levyn kautta voi hakea yhdellä hiiren napsautuksella minkä tahansa vuoden 1999 EYVL:n L- tai C-sarjassa hakupäivään mennessä julkaistun asiakirjan, oli se sitten CD-ROM-levyllä tai Internet-sivustossa.

Keväällä 1999 tuotetaan samaa EUR-Lex-tekniikkaa hyödyntävä yksikielinen CD-ROM, joka sisältää vuoden 1998 EYVL:n L- ja C-sarjan kokonaisuudessaan ja jonka hinta on 144 € (*). Yksinkertainen esittelyversio lähetetään

kaikille paperiversioiden ja mikrokorttien tilaajille joulukuun alkupuolella 1998. Kehittyneempi ennakkoversio on pyynnöstä saatavissa tammikuun 1999 lopulla.

Sekä neljännesvuosittain että kerran kuussa ilmestyvä yhdistetty CD-ROM on yksikielinen ja kumulatiivinen. Myös yksittäisiä CD-ROM-levyjä voi tilata.

EYVL:n L- JA C-SARJA JA ON-LINE-MUODOSSA

Lainsäädännön tietokanta Celex (<http://europa.eu.int/celex>) on saatavissa joko niin, että maksetaan katseluruutua kohden tai niin, että maksetaan kiinteä vuosimaksu, joka on 960 € (*). EUDOR-arkiston (<http://eudor.eur-op.eu.int>) käyttö hinnoitellaan sivuitain.

Näiden tietokantojen lisäksi EYVL:n L- ja C-sarja on saatavissa kokonaisuudessaan ilmaiseksi 20 päivän ajan (piakkoin 45 päivän ajan) Eur-Lexin Internet-sivustossa (<http://europa.eu.int/eur-lex>).

EYVL:n L- JA C-SARJA MIKROKORTTEINA

Mikrokorttitilaukset jatkuvat vuonna 1999 mutta ne korvataan elektronisessa muodossa olevalla tietokannalla vuonna 2000. Pyydämme lähettämään huomautuksenne tästä ehdotuksesta EUR-OPin myyntiosastolle osoitteeseen: OP4, SALES UNIT, EUR-OP, 2 rue Mercier, L-2985 Luxemburg, faksi: (352) 2929 427 63.

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLISEN LEHDEN TÄYDENNYSSOSA (OJS)

Täydennysosa on saatavissa vuonna 1999 seuraavasti:

- 5 x viikkotilaus, hinta 492 € (*)
- 2 x viikkotilaus, hinta 204 € (*)
- yksittäinen CD-ROM, hinta 2.50 € (*)
- TED-tietokannan on-line-palvelu (<http://ted.eur-op.eu.int>).

TED-tietokantaan pääsee maksutta tammikuussa 1999.

CD-ROM-levyn käyttö lähiverkossa (LAN) on maksutonta tammikuusta 1999 alkaen. Nykyisin CD-ROM-levyllä oleva PDF-muoto poistuu 1. huhtikuuta 1999, kun otetaan käyttöön uusi versio, jossa on yhteinen käyttöliittymä TED-tietokantaan. Tämä uusi versio tarjoaa myös muita parannuksia, kuten uudet hakukentät ja hakumahdollisuudet sekä enemmän joustavuutta.

SAATAVUUS

Kaikenlaisia EYVL-tilauksia voi ostaa kaikilta perinteisiltä myyntiedustajilta ja offline- ja yhdyskäytäväverkostojen myyntiedustajalta. Tutustu uusimpaan luetteloon myyntiedustajista tai katso

<http://eur-op.eu.int/en/general/s-ad.html>

(*) Hintoihin sisältyy alv.